

دوشنبه ۲۸ شهریور ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ صفر ۲۲ • 19 Sep 2022

نگاهی به رسانه‌ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۳۷

روزنامه

۳۷

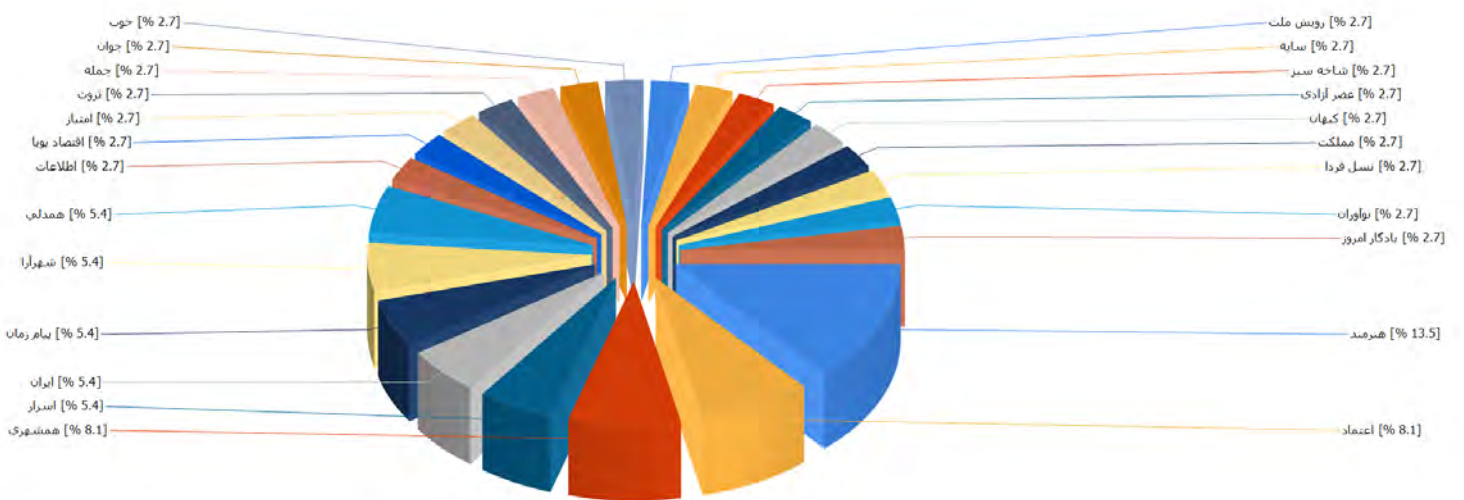
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۳/۵	۵	هنرمند	۱
۸/۱	۳	اعتماد	۲
۸/۱	۳	همشهری	۳
۵/۴	۲	اسرار	۴
۵/۴	۲	ایران	۵
۵/۴	۲	پیام زمان	۶
۵/۴	۲	شهرآرا	۷
۵/۴	۲	همدلی	۸
۲/۷	۱	اطلاعات	۹
۲/۷	۱	اقتصاد پویا	۱۰
۲/۷	۱	امتیاز	۱۱
۲/۷	۱	ثروت	۱۲
۲/۷	۱	جمله	۱۳
۲/۷	۱	جوان	۱۴
۲/۷	۱	خوب	۱۵
۲/۷	۱	رویش ملت	۱۶
۲/۷	۱	سایه	۱۷
۲/۷	۱	شاخه سبز	۱۸
۲/۷	۱	عصر آزادی	۱۹
۲/۷	۱	کیهان	۲۰
۲/۷	۱	مملکت	۲۱
۲/۷	۱	نسل فردا	۲۲
۲/۷	۱	نواوران	۲۳
۲/۷	۱	یادگار امروز	۲۴
۱۰۰	۳۷	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۷	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۸	قدردانی مدیرکل هنرهای نمایشی از هنرمندان	امتیاز
۹	قدردانی مدیرکل هنرهای نمایشی از حضور هنرمندان در اربعین حسینی	خوب
۱۰	قدردانی مدیرکل هنرهای نمایشی از حضور هنرمندان در اربعین حسینی	هنرمند
۱۱	میزبانی تئاتر شهر از یک نمایش ویژه در حوزه تئاتر مقاومت	اسرار
۱۲	همراهان «گالیله» مشخص شدند / معرفی بازیگران جدید	اسرار
۱۳	مرهم هنر بر زخم های زندگی امروز	اطلاعات
۱۴	رازانی و رحمانی در «دوستان کمدی»	اعتماد
۱۵	معجزه اجرا خارج از سالن های تنگ و تاریک	اعتماد
۱۶	همراهان «گالیله» مشخص شدند	اعتماد
۱۷	شورای سیاست گذاری هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی برگزار شد	اقتصاد پویا
۱۸	حرفه ای اما شکننده ایم	ایران
۱۹	نگاهی به نمایش «رگ» به کارگردانی ایوب آقاخانی / ستایش سربازان ارس	ایران
۲۰	حضور هنرمندان شناخته تئاتر و سینما در اجرای نمایش «پدر»	پیام زمان
۲۱	میزبانی تئاتر شهر از یک نمایش ویژه در حوزه تئاتر مقاومت	پیام زمان
۲۲	ویروسی مرگ بار تر از کرونا	ثروت
۲۳	روایتی متفاوت از حضور زنان ایرانی در جریان جنگ تحمیلی	جمله
۲۴	برگزاری سیزدهمین جشنواره سراسری تئاتر بسیج در زنجان	جوان
۲۵	ویروسی مرگ بار تر از کرونا	رویش ملت
۲۶	برگزاری شورای سیاست گذاری هفدهمین جشنواره تئاتر استان	سایه
۲۷	اتابک نادری داور جشنواره تئاتر «آبیش عالمی» قزاقستان شد	شاخه سبز
۲۸	کیانیان در یک تراژدی امروزی	شهرآرا
۲۹	هنرنمایی بازیگر مشهدی در صحنه تئاتر پایتخت	شهرآرا
۳۰	ویروسی مرگ بار تر از کرونا	عصر آزادی
۳۱	حسین پرستار با «سوخته جان» به صحنه بازگشت	مملکت
۳۲	یازی رضا کیانیان هشت هزار نفر بیننده داشت	نسل فردا
۳۳	ویروسی مرگبارتر از کرونا بر پیکره تئاتر کشور	نوآوران
۳۴	امنیت روانی و اقتصادی ما مهم است؟	همدلی
۳۵	دبیر جشنواره تئاتر خیابانی مریوان منصوب شد	همدلی
۳۶	امید حتی اگر واهی باشد هم، مفید است	همشهری
۳۷	آن پدر که دوستش می داشتیم	همشهری
۳۸	فروش میلیاردی پدر	همشهری
۳۹	برای ما «تئاتر» شبیه عشق است!	هنرمند
۴۰	تئاتر فقط کمدی و فکاهه نیست!	هنرمند
۴۱	دبیر شانزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر خیابانی مریوان منصوب شد	هنرمند

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۴۲	موهومات یک ذهن سرگشته	هنرمند
۴۳	یزد میزبان جشنواره ملی تئاتر ایثار	یادگار امروز
۴۴	یک بخش مهم از فرهنگ که در دولت سیزدهم شکوفا شد	کیهان

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

حسین و اهل بیت (ع) نبوده و نخواهد بود و این نشان از نقش و سهم مؤثر هنرهای نمایشی در جاودانگی نهضت حسینی است که انشالله سال آینده نیز مستحکمتر و پرشورتر صورت خواهد گرفت.

از این رو مفتخرم به عنوان عضو کوچکی از خانواده بزرگ هنرهای نمایشی کشور مراتب قدردانی خود را بابت حضور بی‌بدیل و بی‌نظیر هنرمندان گرامی و عزیز که خالصانه و مجاهدانه پای همت در این رویداد مهم و عظیم گذاشتند و باعث سرافرازی هنرهای نمایشی کشور شدند اعلام کنم و همچنین از دستگاه‌ها و نهادهای فرهنگی و هنری که در رویدادهای اربعینی هنرهای نمایشی امسال حمایت و پشتیبانی کردند نیز تشکر ویژه به عمل آورم.»

قدردانی مدیرکل هنرهای نمایشی از هنرمندان

روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی با صدور پیامی از حضور پرشور و بی‌سابقه هنرمندان تئاتری سراسر کشور در اربعین حسینی قدردانی کرد. متن پیام بدین شرح است:

بی‌تردید اربعین ۱۴۴۴ با حضور هنرمندان هنرمندان ایران اسلامی رنگ بوی دیگری به خود گرفت، امسال و برای نخستین بار بسیاری از هنرمندان تئاتر و هنرهایی آیینی و عاشورای آستین همت بالا زدند و با ذکر لبیک یا حسین دوشادوش مردم عزادار به خیل عظیم ملت امام حسینی پیوستند و قطره درخشان شدند در دریای خروشان امت واحده اسلامی و اربعین حسینی را با هنر عاشورایی خود رنگ و لعابی دیگر دادند و برگ زرینی از فرهنگ و هنر ایران زمین را ورق زدند و در تاریخ هنرهای نمایشی نخستین اربعین قرن جدید را ماندگار کردند.

از رویدادهای چون «آینه‌داران آفتاب»، «زخم عتیق»، «روایت راهیان»، «اربعین فراتر از کلام» و ... همگی جزو به تصویر کشیدن مصائب عاشورا و اهل بیت امامان حسین بن علی (ع) قدم روی صحنه گذاشتند و این حضور پرشور و بی‌سابقه که با مشارکت بیش از پانصد هنرمند به سرانجام رسید؛ جز به عشق

قدردانی مدیرکل هنرهای نمایشی از حضور هنرمندان در اربعین حسینی

مصائب عاشورا و اهل بیت امامان حسین بن علی (ع) قدم روی صحنه نگذاشتند و این حضور پرشور و بی سابقه که با مشارکت بیش از پانصد هنرمند به سرانجام رسید؛ جز به عشق حسین و اهل بیت (ع) نبوده و نخواهد بود و این نشان از نقش و سهم مؤثر هنرهای نمایشی در جاودانگی نهضت حسینی است که انشالله سال آینده نیز مستحکم تر و پرشورتر صورت خواهد گرفت.

از این رو مفتخرم به عنوان عضو کوچکی از خانواده بزرگ هنرهای نمایشی کشور مراتب قدردانی خود را بابت حضور بی بدیل و بی نظیر هنرمندان گرامی و عزیز که خالصانه و مجاهدانه پای همت در این رویداد مهم و عظیم گذاشتند و باعث سرافرازی هنرهای نمایشی کشور شدند اعلام کنم و همچنین از دستگاهها و نهادهای فرهنگی و هنری که در رویدادهای اربعینی هنرهای نمایشی امسال حمایت و پشتیبانی کردند نیز تشکر ویژه به عمل آورم.»

مدیرکل هنرهای نمایشی با صدور پیامی از حضور پرشور و بی سابقه هنرمندان تئاتری سراسر کشور در اربعین حسینی قدردانی کرد. بی تردید اربعین ۱۴۴۴ با حضور هنرمندان هنرمندان ایران اسلامی رنگ بوی دیگری به خود گرفت، امسال و برای نخستین بار بسیاری از هنرمندان تئاتر و هنرهایی آیینی و عاشورای آستین همت بالا زدند و با ذکر لبیک یا حسین دوشادوش مردم عزادار به خیل عظیم ملت امامحسینی پیوستند و قطره درخشان شدند در دریای خروشان امت واحده اسلامی و اربعین حسینی را با هنر عاشورایی خودرنگ و لعابی دیگر دادند و برگ زرینی از فرهنگ و هنر ایران زمین را ورق زدند و در تاریخ هنرهای نمایشی نخستین اربعین قرن جدید را ماندگار کردند.

از رویدادهای چون «آیینداران آفتاب»، «زخم عتیق»، «روایت راهیان»، «اربعین فراتر از کلام» و ... همگی جزو به تصویر کشیدن

کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی با صدور پیامی از حضور بی سابقه هنرمندان تئاتر در اربعین حسینی قدردانی کرد. به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، کاظم نظری

قدردانی مدیر کل هنرهای نمایشی از حضور هنرمندان در اربعین حسینی

کاظم نظری مدیر کل هنرهای نمایشی با صدور پیامی از حضور بی سابقه هنرمندان تئاتر در اربعین حسینی قدردانی کرد. کاظم نظری مدیر کل هنرهای نمایشی با صدور پیامی از حضور پرشور و بی سابقه هنرمندان تئاتری سراسر کشور در اربعین حسینی قدردانی کرد. متن پیام بدین شرح است:

بی تردید اربعین ۱۴۴۴ با حضور هنرمندانه هنرمندان ایران اسلامی رنگ بوی دیگری به خود گرفت، امسال و برای نخستین بار بسیاری از هنرمندان تئاتر و هنرهایی آیینی و عاشورای آستین همت بالا زدند و با ذکر لبیک یا حسین دوشادوش مردم عزادار به خیل عظیم ملت امام حسینی پیوستند و قطره درخشان شدند در دریای خروشان امت واحده اسلامی و اربعین حسینی را با هنر عاشورایی خودرنگ و لعابی دیگر دادند و برگ زرینی از فرهنگ و هنر ایران زمین را ورق زدند و در تاریخ هنرهای نمایشی نخستین اربعین قرن جدید را ماندگار کردند. از رویدادهای چون «آیین داران آفتاب»، «زخم عتیق»، «روایت راهیان»، «اربعین فراتر از کلام» و... همگی جزو به تصویر کشیدن مصائب عاشورا و اهل بیت اماممان حسین بن علی (ع) قدم روی صحنه گذاشتند و این حضور پرشور و بی سابقه که با مشارکت بیش از پانصد هنرمند به سرانجام رسید؛ جز به عشق حسین و اهل بیت (ع) نبوده و نخواهد بود و این نشان از نقش و سهم مؤثر هنرهای نمایشی در جاودانگی نهضت حسینی است که انشالله سال آینده نیز مستحکم تر و پرشور تر صورت خواهد گرفت. از این رو مفتخرم به عنوان عضو کوچکی از خانواده بزرگ هنرهای نمایشی کشور مراتب قدردانی خود را بابت حضور بی بدیل و بی نظیر هنرمندان گرامی و عزیز که خالصانه و مجاهدانه پای همت در این رویداد مهم و عظیم گذاشتند و باعث سرافرازی هنرهای نمایشی کشور شدند اعلام کنم و همچنین از دستگاهها و نهادهای فرهنگی و هنری که در رویدادهای اربعین هنرهای نمایشی امسال حمایت و پشتیبانی کردند نیز تشکر ویژه به عمل آورم.»

میزبانی تئاتر شهر از یک نمایش ویژه در حوزه تئاتر مقاومت

«پاره‌هایی از چند زندگی» عنوان یکی از تازه‌ترین آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهر است که از روز ۳۱ شهریور به کارگردانی شیوا دیناروند در تالار قشقایی اجرای خود را آغاز خواهد کرد. به گزارش اسراربه نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، تئاتر «پاره‌هایی از چند زندگی» به نویسندگی کیانوش احمدی و تهیه‌کنندگی و کارگردانی شیوا دیناروند عنوان یکی از جدیدترین آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهر در حوزه تئاتر مقاومت و دفاع مقدس است که از روز پنجشنبه ۳۱ شهریور همزمان با آغاز هفته دفاع مقدس در تالار قشقایی این مجموعه به صحنه خواهد رفت. این اثر نمایشی روایت گر بخشی از زندگی شش زن است که خاطرات روز خواستگاری و ازدواجشان در کنار قسمت‌هایی از روزهای پرفراز و نشیب زندگی در کنار همسرانشان را روایت می‌کنند. شیوا دیناروند درباره انگیزه‌های خود برای به صحنه بردن این اثر نمایشی گفت: یکی از بزرگ‌ترین آسیب‌های جنگ به زنان مربوط می‌شود. زن‌هایی که به طور مستقیم در جریان دفاع مقدس پا به پای مردان رزمنده کنارشان بودند اما در کمتر جایی پیرامون رشادت‌های آنان صحبتی به میان آمده است. وی افزود: به اعتقاد من پرداخت دراماتیک به حضور زنان ایرانی در جریان جنگ تحمیلی کمرنگ شده و امروز جای خالی آن به شدت احساس می‌شود. شرایطی که برای من انگیزه زیادی داد تا در نمایش «پاره‌هایی از چند زندگی» روی این موضوع مهم تمرکز کنم.

همراهان «گاليله» مشخص شدند / معرفی بازیگران جدید

نمایش «گاليله» به کارگردانی شهاب‌الدین حسین‌پور که قرار است پاییز سال جاری روی صحنه برود، بازیگران جدید خود را معرفی کرد. به گزارش اسرار، «گاليله» نوشته برتولت برشت با دراماتورژی محمد امیر یاراحمدی جدیدترین تجربه کارگردانی شهاب‌الدین حسین‌پور است که پاییز سال جاری روی صحنه می‌رود. قرار است در این اثر نمایشی اشکان صادقی، حمید رحیمی، میثم درویشان‌پور، علیرضا مویدی، علیرضا ساوه‌درودی، سامان کرمی از بازیگران فعال عرصه تئاتر ایران به ایفای نقش بپردازند. پیش از این حضور فرهاد آئیش به عنوان بازیگر نقش «گاليله»، الیکا عبدالرزاقی به عنوان بازیگر نقش «خانم سارتي»، هدیه آزی‌دهاک به عنوان بازیگر نقش «ویرجینیا» در نمایش «گاليله» قطعی شده است. به زودی سایر بازیگران و عوامل این اثر نمایشی معرفی می‌شوند.

رازانی و رحمانی در «دوستان کمّدی»

سینا رازانی و معصومه رحمانی بازیگر نمایش دوستان کمّدی به کارگردانی بابک توسلی شدند. به گزارش «اعتماد» و به نقل از روابط عمومی گروه، نمایش «دوستان کمّدی» به کارگردانی بابک توسلی به زودی روی صحنه می‌رود و بعد از سیما تیرانداز، معصومه رحمانی و سینا رازانی نیز به عنوان بازیگران جدید این نمایش معرفی شدند. نمایش «دوستان کمّدی» با ترجمه ساناز فلاح فرد به موضوع حقارت انسان در جهان معاصر می‌پردازد و داستان حول زوج نسبتاً مرفهی می‌چرخد که از زندگی تنگاتنگ زناشویی خود خسته شده‌اند. «دوستان کمّدی» نوشته گابور روسو فرانسوی است و داستان زوج نسبتاً مرفهی را روایت می‌کند که از زندگی زناشویی خود خسته شده‌اند و تصمیم می‌گیرند رابطه خود را با خرید دوست از فروشگاه، درمان کنند. «دوستان کمّدی» قرار است به زودی در یکی از تماشاخانه‌های خصوصی روی صحنه برود و سایر بازیگران و عوامل اجرایی نمایش نیز به زودی معرفی خواهند شد.

همراهان «گاليله» مشخص شدند

نمایش «گاليله» به کارگردانی شهاب‌الدین حسین‌پور که قرار است پاییز سال جاری روی صحنه برود، بازیگران جدید خود را معرفی کرد. «گاليله» نوشته برتولت برشت با دراماتورژی محمدمیر یاراحمدی جدیدترین تجربه کارگردانی شهاب‌الدین حسین‌پور است. در این اثر نمایشی قرار است اشکان صادقی، حمید رحیمی، میثم درویشان‌پور، علیرضا مویدی، علیرضا ساوه‌درودی و سامان کرمی به ایفای نقش بپردازند. پیش از این حضور فرهاد ایش به عنوان بازیگر نقش «گاليله»، الیکا عبدالرزاقی به عنوان بازیگر نقش «خانم سارتی»، هدیه آزی‌دهاک به عنوان بازیگر نقش «ویرجینیا» در نمایش «گاليله» قطعی شده است. به زودی سایر بازیگران و عوامل این اثر نمایشی معرفی می‌شوند.

شورای سیاستگذاری هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی برگزار شد

پیشنهادات خود در راستای برگزاری هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی پرداختند و برای برگزاری هر چه با شکوه تر این جشنواره در استان اعلام آمادگی کردند.

های موضوعی این دوره از جشنواره خواهد بود. وی بیان داشت: بازبینی آثار دهم آبان ماه و برگزاری جشنواره هم نیمه اول آذرماه خواهد بود. موسوی عضو شورای اسلامی شهر بجنورد در ادامه این جلسه به راه اندازی کمیته بجنورد شناسی اشاره کرد و افزود: امیدواریم بتوانیم از ظرفیت تئاتر برای بجنورد شناسی استفاده کنیم. وی با اشاره به وجود مفاخر و مشاهیر استان تأکید کرد: در برگزاری بزرگداشت مفاخر و مشاهیر به پیوست تئاتر و استفاده از ظرفیت های هنرمندان این حوزه بپردازیم. موسوی به انعقاد تفاهم نامه همکاری بین شورای اسلامی شهر بجنورد و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان در راستای فعالیت های فرهنگی و هنری اشاره کرد. وی برگزاری رقابت های هویتی نوآوری تئاتر، جشنواره های آفرینشی، تئاتر فرهنگی، تئاتر منطقه ای، دیپلماسی هنر تئاتر، تدوین تقویم هنری تئاتر استان را مهم خواند. در ادامه اعضا به ارائه نظرات و

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی در جلسه شورای سیاستگذاری هفدهمین جشنواره تئاتر استان، برگزاری این جشنواره با کیفیت بهتر و حضور حداکثری هنرمندان استان را مهم خواند و گفت: تلاش می کنیم جشنواره ای با شکوه و هدفمند برگزار کنیم. تقی صادقی، برنامه ریزی برای جشنواره ای با کیفیت را مستلزم پیگیری ها و تلاش های بی وقفه دانست و در این راستا مسعود مرواری را به عنوان دبیر هفدهمین جشنواره تئاتر استان معرفی کرد. سرپرست معاونت امور هنری، سینمایی، سمعی و بصری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی هم در ادامه این جلسه به روند برنامه ریزی برای برگزاری جشنواره ای پویا و موفق پرداخت و افزود: شعار سال، کاهش آسیب های اجتماعی، ارتقا نهاد خانواده، همگرایی ملی و ارزش های انسانی، ظهور و بروز انقلاب اسلامی و ترویج دستاوردهای دفاع مقدس از اولویت

نگاهی به نمایش «رگ» به کارگردانی ایوب آقاخانی ستایش سربازان ارس

ارمغان بهداروند
منتقد

نیم نگاه

احضار آبرانسان های اسطوره ای و الگوهای تاریخی و بازتعریف وقایعی که در اثر مرور زمان مشمول فراموشی شده اند می تواند به کنشگری اجتماعی و مسئولیت ورزی مخاطب بینجامد. به همین اعتبار، تئاتر، با مستمسک قرار دادن اتفاقاتی که با ارزش های انسانی و فضائل شهروندی آمیخته اند، ضامن بقای تاریخ و اثربخشی آن در عصر خویش می باشد. اکتفا

نکردن به احیای اموات و شبیه سازی وضعیت زمانی می تواند به خلق جهانی دیگر در جهنم گم گشتگی های بشری و فروپاشی هویت های فردی و جمعی کمک کند. جهان مستخرجه که دلایل محکمی برای اثبات فلسفه آزادی و اخلاق دارد. «ایوب آقاخانی» در نمایش «رگ» راوی قصه دلاورمردی مرزبانانی است که تا آخرین گلوله و واپسین نفس عقب ننشستند و با آگاهی از سرنوشت خویش، «مرزبان» ارس باقی ماندند. مقاومتی چنان ناباورانه که فرمانده ارتش متجاوز را نیز به تعظیم و تحسین سربازان شهید وامی دارد. «رگ» تلاش شناسنامه داری است که خطر را اندیشیده و خیزش روانی خود را به انرژی حرکتی تئاتر و تئوری تزریق تحول در کالبد فردی و گروهی جامعه پیوند می زند. اگرچه مرگ، همچون پایمان پیکار گلدایاتورها در این نمایش قابل پیش بینی است اما آقاخانی با به هم زدن آداب و عادات و تشریفات نظامی و دگرگون کردن روابط حاکم بر ساختارهای منقبض امری، به جای لذت آفرینی از تماشای خشونت، مخاطب خود را به رهایی از چهارچوب های حاکم و پذیرش اصل تقدّم دیگران بر خویش سفارش می کند. در این متن با تمرکز بر تصمیم ناباورانه افسر مافوق که اوامر ابلاغی را نادیده می گیرد به تقسیمات متداولی همچون طبقات فرادست و فرودست اعتراض می شود و بی هیچ توضیح و تصریح حشوی، از خشونت غایی قصه، لذت اندیشیدن و شادی تغییر را به مخاطب ارزانی می دارد. این معنویت پراکنده در

ایران تئاتر

افراد و اجزای صحنه با روایت خوانی سربازی که شیفته و شگفت زده در اضلاع صحنه می چرخد و از پس هفتاد و هشت سال بعد فریاد می زند «رگ که بجنید داستان عوض می شود؛ همیشه همین است و همین بوده. رگ که بجنید حتی سه سرباز بی نام هم می توانند تاریخ بسازند؛ رگ که بجنید عشق آغاز می شود، وطن معشوق می شود و ماشه چکانده می شود و پرچم افراشته می ماند.»

این صحنه از نمایش رگ که با بارش نامه هایی از فراز پل بر مرز ارس به پایان می رسد می تواند علامت پیروزی رگ جنبانی باشد که نه نامه های فرورستاده از هواپیماهای روسی توانست در تصمیمش خللی وارد کند و نه رادیوی فارسی زبان بی بی سی که با بزرگنمایی حرکت لشکر روس در شمال می خواست تمرکز توجه نظامی را از مرزهای جنوب کاهش دهد. این نمایش به دنبال بزرگنمایی کاذب و روایت هیجانی ماجرا و قهرمان سازی نیست و بیشتر از آنکه به جستجوی رگ خواب مخاطب خود باشد به فکر رگ غیرتی است که به کار این روزگار نیز بیاید. «رگ» متولد اندیشه ای است که می خواهد امروز را به فردا برساند.

حضور هنرمندان شناخته تئاتر و سینما در اجرای نمایش «پدر»

تعدادی از هنرمندان شناخته شده عرصه های مختلف سینما ، تئاتر و تلویزیون طی روزهای گذشته با حضور در تالار اصلی تئاتر شهر از نمایش «پدر» به کارگردانی آروند دشت آرای دیدن کردند.

به گزارش زمان از مهر، تالار اصلی تئاتر شهر طی روزهای گذشته میزبان تعدادی از هنرمندان شناخته شده عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون با اجرای نمایش «پدر» به کارگردانی آروند دشت آرای بود. این در حالی است که استقبال تماشاگران از این اثر نمایشی نیز همچنان ادامه دارد.

رضا بابک، رضا فیاضی، داود کیانیان، رسول نجفیان، اصغر همت، شهرام گیل آبادی، پارسا پیروز فر، مرضیه برومند، احترام برومند، خسرو نقیبی، سید محمد جواد طاهری، شیرین یزدان بخش، امیر جدیدی، الناز شاکر دوست، کریستف رضاعی، محمد عاقبتی، بهرام ابراهیمی، بهناز جعفری، شقایق دهقان، محمدرضا خاکی، هوشنگ گلیمکانی، امیر دژاکام، ملودی آرام نیا، آرش فلاحت پیشه، ترانه یلدا، اکرم محمدی، اسماعیل خلج، مهدی یزدانی خرم، فرخنده جبار زادگان، سمیرا علیخانزاده، آرین رضایی، محسن حسینی، لیلی گلستان، آرش خوشخو، امیر اثباتی، مریم حسینیان، یوسف باپیری، ابراهیم حقیقی، امیر حسین رسائل، عباس جهانگیریان، علی حضرتی، احمد غلامی، تانیا پاکزاد، عادل بزدوده از جمله هنرمندانی بودند که طی روزهای گذشته از نمایش «پدر» دیدن کردند. نمایش «پدر» نوشته فلوریان زلر ، کارگردانی آروند دشت آرای و بازی رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ون هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی، نجوا صاحب الزمانی هر روز ساعت ۲۰ به مدت زمان ۹۰ دقیقه در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه می رود.

میزبانی تئاتر شهر از یک نمایش ویژه در حوزه تئاتر مقاومت

نوازنده، بهنود محمدی پور مجری طرح و برنامه ریز، محمد مهدی رضاییان دستیار اول کارگردان و برنامه ریز، ایمان کربلایی دستیار دوم کارگردان، فرزانه نجاریان منشی صحنه، نگار امیری مدیر روابط عمومی - مشاور رسانه ای و تبلیغات نیز دیگر عوامل اجرایی این نمایش را تشکیل می دهند.

شیوا دیناروند از جمله هنرمندان فعال حوزه تئاتر است که طی سال های اخیر نمایش های «فولاد هرگز زنگ نمی زند»، «محاق» و «خواستگاری» را در مقام کارگردان روی صحنه برده است. این هنرمند همچنین در آثاری چون «محاق»، «مده آ»، «فهرست»، «راپورت های دکتر مصدق»، «ترنا»، «لطفا با مرگ من موافقت کنید»، «بازیچگان» و «بازار عاشقان» به ایفای نقش پرداخته است. به عنوان بازیگر نیز حضور داشته است.

نمایش «پاره هایی از چند زندگی» به کارگردانی شیوا دیناروند از روز پنجشنبه ۳۱ شهریور ساعت ۲۰:۱۵ در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر میزبان علاقه مندان تئاتر است.

ورود به صحنه) نسترن ابراهیم زاده، شهرزاد کیانی، نازنین میهن، فهیمه معین، سحر آقاسی، مهناز رودساز هستند. علی ساسانی نژاد طراح صحنه، ریچون شکری طراح لباس، سرورمندی دوخت لباس، اصغر فرخی طراح نور، افسانه قلی زاده طراح گریم، فرناز مرتضوی و لیلا سرنی مجریان گریم، متین خبیلی طراح گرافیک، مجید اقبالی ساخت تیزر، امیر مبارکی عکاس، غزال راکی آهنگساز و

مردان رزمنده کنارشان بودند اما در کمتر جایی پیرامون رشادت های آنان صحبتی به میان آمده است. سویی افزود: به اعتقاد من پرداخت دراماتیک به حضور زنان ایرانی در جریان جنگ تحمیلی کم رنگ شده و امروز جای خالی آن به شدت احساس می شود. شرایطی که برای من انگیزه زیادی داد تا در نمایش «پاره هایی از چند زندگی» روی این موضوع مهم تمرکز کنم. بازیگران نمایش «پاره هایی از زندگی» (به ترتیب

«پاره هایی از چند زندگی» عنوان یکی از تازه ترین آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهر است که از روز ۳۱ شهریور به کارگردانی شیوا دیناروند در تالار قشقایی اجرای خود را آغاز خواهد کرد.

به گزارش زمان از مهر، تئاتر «پاره هایی از چند زندگی» به نویسندگی کیانوش احمدی و تهیه کنندگی و کارگردانی شیوا دیناروند عنوان یکی از جدیدترین آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهر در حوزه تئاتر مقاومت و دفاع مقدس است که از روز پنجشنبه ۳۱ شهریور همزمان با آغاز هفته دفاع مقدس در تالار قشقایی این مجموعه به صحنه خواهد رفت.

این اثر نمایشی روایت گر بخشی از زندگی شش زن است که خاطرات روز خواستگاری و ازدواجشان در کنار قسمت هایی از روزهای پر فراز و نشیب زندگی در کنار همسرانشان را روایت می کنند. شیوا دیناروند درباره انگیزه های خود برای به صحنه بردن این اثر نمایشی گفت: یکی از بزرگ ترین آسیب های جنگ به زنان مربوط می شود. زن هایی که به طور مستقیم در جریان دفاع مقدس پا به پای

کارگردان نمایش «آقای اشمیت کیه» مطرح کرد:

ویروسی مرگ بار تر از کرونا

سهراب سلیمی که این روزها نمایش «آقای اشمیت کیه؟» را اجرا می‌کند، از حال و احوال ناخوش تئاتر سخن می‌گوید و معتقد است شرایط نابسامان اقتصادی ویروسی است مرگبارتر از کرونا که بدجوری به جان تئاتر افتاده است.

این کارگردان سال ۹۸ مشغول اجرای نمایش «آقای اشمیت کیه؟» بود و هنوز ۱۰ روزی از اجرای آن نگذشته بود که همه‌گیری کرونا و تعطیلات بعد از آن اجرای این نمایش را هم همچون بسیار رویدادهای جمعی دیگر ناتمام گذاشت.

سلیمی نیز مانند بسیاری از همکاران تئاتری‌اش منتظر ماند امنیتی نسبی ایجاد شود تا در سایه آن بتواند اجرای نیمه کاره خود را روی صحنه ببرد. این امنیت از نظر مهار کرونا، تا حدودی تامین شده ولی بلایی دیگر به جان تئاتر افتاده است؛ اقتصادی رنجور و هزینه‌هایی سرسام‌آور.

این کارگردان در گفتگو با ایسنا از شرایط اجرای تئاتر در این دوران سخن می‌گوید.

او می‌گوید که از نتیجه کار و همراهی گروه و بازخورد تماشاگران رضایت دارد ولی اجرای یک اثر نمایشی در شرایط فعلی بسیار دشوار است و در توصیف این دشواری می‌گوید: گویی ما را در بیابانی برهوت به حال خود رها کرده‌اند و می‌گویند بروید و بچرید غافل از اینکه بیابان را سراسر مه گرفته است. این کارگردان با تاکید بر لزوم حمایت دولت از تئاتر ادامه می‌دهد: بدون حمایت دولت نمی‌توان تئاتر کار کرد اما در حال حاضر یا حمایتی نیست یا اگر هم هست، بسیار توهین‌آمیز و حقارت‌بار است. بنابراین تئاتر در شرایط فعلی بیماری است نحیف و ناتوان که لنگان لنگان به سوی مقصدی نامعلوم می‌رود. سلیمی با اشاره به اجرای این نمایش در دوران پیش از کرونا اضافه می‌کند: سال ۹۸ این نمایش را در سالن استاد عباس جوانمرد در عمارت خانه تئاتر اجرا کردیم. من و آقای راد که در این اثر بازی می‌کنیم، ۱۱ سال از عمرمان را صرف راه‌اندازی این عمارت کردیم و دوست داشتیم نمایش‌مان در سالن آن که مکانی ناشناخته بود، روی صحنه برود تا هم حاصل زحمات‌مان را ببینیم و هم این سالن بتدریج شناخته شود. اما هنوز ۱۰ اجرا را پشت سر نگذاشته بودیم که داستان غم‌انگیز کرونا پیش آمد. او که بعدتر تقاضای اجرای همین نمایش را در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ابرانشهر را داشته است، می‌افزاید: سال ۹۹ که اوج کرونا بود و سرانجام در این مقطع نوبت اجرای ما رسید آن هم در وضعیتی که به جز ما، گروه دیگری هم در همین سالن اجرا دارد. بنابراین نمی‌توانیم از تمام امکانات فنی آن بهره ببریم و مجموعه شرایط سبب شده بعد از این همه انتظار، لذتی از اجرای کارمان نبریم و حال آنکه این اولین اولویت برای یک گروه هنری است، مسایل اقتصادی که جای خود، این بازیگر تئاتر ادامه می‌دهد: در این شرایط دشوار اقتصادی، اسپانسر هم حاضر نمی‌شود از تئاتر حمایت کند. ما هم بدون حضور تهیه‌کننده و حامی مالی داریم کار می‌کنیم. تنها خواسته من این بود که کمک‌هزینه‌ای ۱۰۰ میلیون تومانی در نظر بگیرند که به رقم ۷۰ میلیون رسیدیم و اگر شرایط را با سال ۶۸ مقایسه کنیم، با توجه به نرخ تورم، در آن مقطع سه برابر این کمک‌هزینه را دریافت می‌کردیم. او یادآوری می‌کند که برای اولین نوبت اجرای این نمایش در سال ۹۸ رقمی ناچیز به برخی از عوامل گروه داده که اگر مجموعه شرایط را از آن مقطع تا به امروز در نظر بگیریم، معادل ماهی هزار تومان هم نیست. سلیمی از روزهای دشوار کرونا و بیکاری و بی‌پولی‌های آن مقطع چنین می‌گوید: آن زمان که همه سالن‌ها تعطیل بود، چه کسی امنیت روانی و اقتصادی ما را تامین کرد؟ وقتی انزوای آن دوران همه ما را در بر گرفت، چه کسی احساس مسئولیت کرد. در مقطعی که بسیاری هنرمندان ارزشمند خود را از دست دادیم، ما هم که باقی مانده‌ایم چه نوع امنیت فکری و روانی داریم. این کمک هزینه‌های ناچیز را چگونه میان یک گروه تقسیم کنیم که دست‌کم کفاف هزینه رفت و آمدشان را بدهد.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۲۸ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۱:۴۴

روایتی متفاوت از حضور زنان ایرانی در جریان جنگ تحمیلی

«بازار عاشقان» به ایفای نقش پرداخته است. به عنوان بازیگر نیز حضور داشته است. نمایش «پاره‌هایی از چند زندگی» به کارگردانی شیوا دیناروند از روز پنجشنبه ۳۱ شهریور ماه ساعت ۲۰:۱۵ در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر میزبان علاقه‌مندان تئاتر است.

در جریان جنگ تحمیلی کم‌رنگ شده و امروز جای خالی آن به شدت احساس می‌شود. شرایطی که برای من انگیزه زیادی داد تا در نمایش «پاره‌هایی از چند زندگی» روی این موضوع مهم تمرکز کنم. (به ترتیب ورود به صحنه) نسترن ابراهیم زاده، شهرزاد کیانی، نازنین میهن، فهیمه معین، سحر آقاسی، مهناز رودساز بازیگران نمایش «پاره‌هایی از زندگی» هستند. علی ساسانی نژاد طراح صحنه، ریحون شکری طراح لباس، سرور مندی دوخت لباس، اصغر فرخی طراح نور، افسانه قلی زاده طراح گریم، فرناز مرتضوی و لیلا سرنی مجریان گریم، متین خبیلی طراح گرافیک، مجید اقبالی ساخت تیزر، امیر مبارکی عکاس، غزال راکی آهنگساز و نوازنده، بهنود محمدی پور مجری طرح و برنامه ریز، محمد مهدی رضاییان دستیار اول کارگردان و برنامه ریز، ایمان کرلایی دستیار دوم کارگردان، فرزانه تجاریان منشی صحنه، نگار امیری مدیر روابط عمومی - مشاور رسانه ای و تبلیغات نیز دیگر عوامل اجرایی این نمایش را تشکیل می‌دهند. شیوا دیناروند از جمله هنرمندان فعال حوزه تئاتر است که طی سال‌های اخیر نمایش‌های «فولاد هرگز رنگ نمی‌زند»، «محاق» و «خواستگاری» را در مقام کارگردان روی صحنه برده است. این هنرمند همچنین در آثاری چون «محاق»، «مددا»، «فهرست»، «اپورت‌های دکتر مصدق»، «ترتا»، «لطفاً با مرگ من موافقت کنید»، «باز بچگان»

پاره‌هایی از چند زندگی، عنوان یکی از تازه‌ترین آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهر است که از روز ۳۱ شهریور ماه به کارگردانی شیوا دیناروند در تالار قشقایی اجرای خود را آغاز خواهد کرد.

به گزارش روزنامه جمله به نقل از خبرگزاری تسنیم، تئاتر «پاره‌هایی از چند زندگی» به نویسندگی کیانوش احمدی و تهیه‌کنندگی و کارگردانی شیوا دیناروند عنوان یکی از جدیدترین آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهر در زائر تئاتر مقاومت و دفاع مقدس است که از روز پنجشنبه ۳۱ شهریور ماه هم‌زمان با آغاز هفته دفاع مقدس در تالار قشقایی این مجموعه به صحنه خواهد رفت. این اثر نمایشی روایت گر بخشی از زندگی شش زن است که خاطرات روز خواستگاری و ازدواجشان در کنار قسمت‌هایی از روزهای پر فراز و نشیب زندگی در کنار همسرانشان را روایت می‌کنند. شیوا دیناروند درباره انگیزه‌های خود برای به صحنه بردن این اثر نمایشی گفت: یکی از بزرگترین آسیب‌های جنگ به زنان مربوط می‌شود. زن‌هایی که به طور مستقیم در جریان دفاع مقدس یا به پای مردان رزمنده کنارشان بودند اما در کمتر جایی پیرامون رشادت‌های آنان صحبتی به میان آمده است. وی افزود: به اعتقاد من پرداخت دراماتیک به حضور زنان ایرانی

برگزاری سیزدهمین جشنواره سراسری تئاتر بسیج در زنجان

سیزدهمین
جشنواره

زنجان

سراسری تئاتر بسیج استان زنجان ۱۲ آبان
سال جاری برگزار می شود.

ابراهیم رستم خانی مسئول سازمان بسیج هنرمندان زنجان در رابطه با سیزدهمین جشنواره سراسری تئاتر بسیج استان که قرار است ۱۲ آبان برگزار شود، گفت: این سازمان در راستای ترویج فرهنگ ناب بسیج و توجه

ویژه بر انجام منویات مقام معظم رهبری در باب و توسعه فرهنگ و هنر ایرانی اسلامی و تلاش در بازتاب آثار هنرمندان و متعهدانه فعالیت ها و دستاوردهای شجره طیبه بسیج و مهارت افزایی شبکه جوان بسیج را با رویکرد ویژه به تنوع شکنی و موضوعی و با توجه به انواع گونه های درام برگزار می کند. وی افزود: این جشنواره در سه بخش مسابقه نمایش صحنه ای، مسابقه نمایش محیطی، میدانی و مسابقه نمایشنامه نویسی و بخش نمایشنامه نویسی به صورت متمرکز و کشوری برگزار می شود و متقاضیان باید آثار خود را به دبیرخانه جشنواره سراسری ارسال کنند.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۲۸ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۱:۴۴

کارگردان نمایش «آقای اشمیت کیه» مطرح کرد

ویروسی مرگ بارتر از کرونا

شهرداری تهران پای بوستر اجراها می‌خورد، برای خودت تعریفی دارد. یعنی این سازمان باید از ما حمایت کند یا در بحث تبلیغات شهری، کنارمان باشد اما نه تنها هیچ یک از اینها نیست بلکه برای هر اجرا رقمی هم به عنوان اجاره‌دهی می‌گیرند نه اینکه این رقم را در پایان از گیشه کسر کنند بلکه هر شب چه سالن خالی باشد و چه پر، این رقم از گروه دریافت می‌شود. ۹ درصد هم که بابت مالیات کم می‌شود و ۵ درصد هم به سایت بلیت فروشی تعلق می‌گیرد، بنابراین چه رقمی دست گروه را می‌گیرد.

او که باور دارد شرایط اقتصادی بیش از کرونا بقای تئاتر را دشوار کرده است، توضیح می‌دهد: کرونا را می‌توان با واکنس مهار کرد ولی شرایط اقتصادی، وپروسی است که به سرعت می‌تواند هنر را به نابودی بکشاند و در میان همه هنرها، تئاتر، آسیب پذیرترین است.

او یادآوری می‌کند که برای اولین نوبت اجرای این نمایش در سال ۹۸ رقمی ناچیز به برخی از عوامل گروه داده که اگر مجموعه شرایط را از آن مقطع تا به امروز در نظر بگیریم، معادل ماهی هزار تومان هم نیست.

سلیبی از روزهای دشوار کرونا و بی‌کاری و بی‌پولی‌های آن مقطع چنین می‌گوید: آن زمان که همه سالن‌ها تعطیل بود، چه کسی امنیت روانی و اقتصادی ما را تامین کرد؟ وقتی انزوای آن دوران همه ما را در بر گرفت، چه کسی احساس مسئولیت کرد. در مقطعی که بسیاری هنرمندان ارزشمند خود را از دست دادیم، ما هم که باقی ماندیم چه نوع امنیت فکری و روانی داریم. این کمک هزینه‌های ناچیز را چگونه میان یک گروه تقسیم کنیم که دست کم کفاف هزینه رفت و آمدشان را بدهد.

او ادامه می‌دهد: وقتی لوگوی سازمان فرهنگی هنری

سهراب سلیبی که این روزها نمایش «آقای اشمیت کیه؟» را اجرا می‌کند، از حال و احوال ناخوش تئاتر سخن می‌گوید و معتقد است شرایط نابسامان اقتصادی و ویروسی است مرگبار تر از کرونا که بدجوری به جان تئاتر افتاده است. این کارگردان سال ۹۸ مشغول اجرای نمایش «آقای اشمیت کیه؟» بود و هنوز ۱۰ روزی از اجرای آن نگذشته بود که همه‌گیری کرونا و تعطیلات بعد از آن اجرای این نمایش را هم همچون بسیاری رویدادهای جمعی دیگر تا تمام گذاشت.

سلیبی نیز مانند بسیاری از همکاران تئاتری‌اش منتظر ماند امنیتی نسبی ایجاد شود تا در سایه آن بتواند اجرای نیمه کاره خود را روی صحنه برد. این امنیت از نظر مهار کرونا، تا حدودی تامین شده ولی بلایی دیگر به جان تئاتر افتاده است: اقتصادی رنجور و هزینه‌هایی سرسام‌آور.

این کارگردان از شرایط اجرای تئاتر در این دوران سخن می‌گوید:

او می‌گوید که از نتیجه کار و همراهی گروه و پارخورد تماشاگران رضایت دارد ولی اجرای یک اثر نمایشی در شرایط فعلی بسیار دشوار است و در توصیف این دشواری می‌گوید: گویی ما را در بیابانی برهوت به حال خود رها کرده‌اند و می‌گویند بروید و بچرید غافل از اینکه بیابان را سراسر مه گرفته است.

این کارگردان با تاکید بر لزوم حمایت دولت از تئاتر ادامه می‌دهد: بدون حمایت دولت نمی‌توان تئاتر کرد اما در حال حاضر با حمایتی نیست یا اگر هم هست، بسیار توهین آمیز و حقارت‌بار است. بنابراین تئاتر در شرایط فعلی بیماری است نحیف و ناتوان کسه لنگان لنگان به

سوی مقصدی نامعلوم می‌رود.

سلیبی با اشاره به اجرای این نمایش در دوران پیش از کرونا اضافه می‌کند: سال ۹۸ این نمایش را در سالن استاد عباس جوانمرد در عمارت خانه تئاتر اجرا کردیم. من و آقای راد که در این اثر بازی می‌کنیم، ۱۱ سال از عمرمان را صرف راه‌اندازی این عمارت کردیم و دوست داشتیم نمایشمان در سالن آن که مکانی ناشناخته بود، روی صحنه برود تا هم حاصل زحماتمان را ببینیم و هم این سالن بتدریج شناخته شود. اما هنوز ۱۰ اجرا را پشت سر گذاشته بودیم که داستان غم‌انگیز کرونا پیش آمد.

او که بعدتر تقاضای اجرای همین نمایش را در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر را داشته است، می‌افزاید: سال ۹۹ که اوج کرونا بود و سرانجام در این مقطع نوبت اجرای ما رسید آن هم در وضعیتی که به جز ما، گروه دیگری هم در همین سالن اجرا دارد. بنابراین نمی‌توانیم از تمام امکانات فنی آن بهره‌بریم و مجموعه شرایط سبب شده بعد از این همه انتقال، لذتی از اجرای کارمان نبرسیم و حال آنکه این اولین اولویت برای یک گروه هنری است، مسایل اقتصادی که جای خود.

این بازیگر تئاتر ادامه می‌دهد: در این شرایط دشوار اقتصادی، اسپانسر می‌خواهیم نمی‌شود از تئاتر حمایت کند. ما هم بدون حضور تهیه‌کننده و حامی مالی داریم کار می‌کنیم. تنها خواسته من این بود که کمک هزینه‌های ۱۰۰ میلیون تومانی در نظر بگیرند که به رقم ۷۰ میلیون رسیدیم و اگر شرایط را با سال ۶۸ مقایسه کنیم، با توجه به نرخ تورم، در آن مقطع سه برابر این کمک هزینه را دریافت می‌کردیم.

سایه فریبا محمدی

مدیرکل ارشاد استان خبر داد:

برگزاری شورای سیاست‌گذاری هفدهمین جشنواره تئاتر استان

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی در جلسه شورای سیاست‌گذاری هفدهمین جشنواره تئاتر استان، برگزاری این جشنواره با کیفیت بهتر و حضور حداکثری هنرمندان استان را مهم خواند و گفت: تلاش می‌کنیم جشنواره‌ای باشکوه و هدفمند برگزار کنیم. تقی صادقی، برنامه‌ریزی برای جشنواره‌ای با کیفیت را مستلزم پیگیری‌ها و تلاش‌های بی‌وقفه دانست و در این راستا مسعود مرواری را به عنوان دبیر هفدهمین جشنواره تئاتر استان معرفی کرد. سرپرست معاونت امور هنری، سینمایی، سمعی و بصری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی هم در ادامه این جلسه به روند برنامه‌ریزی برای برگزاری جشنواره‌ای پویا و موفق پرداخت و افزود: شعار سال، کاهش آسیب‌های اجتماعی، ارتقای نهاد خانواده، هم‌گرایی ملی و ارزش‌های انسانی، ظهور و بروز انقلاب اسلامی و ترویج دستاوردهای دفاع مقدس از اولویت‌های موضوعی این دوره از جشنواره خواهد بود. وی بیان داشت: بازیینی آثار دهم آبان ماه و برگزاری جشنواره هم نیمه اول آذرماه خواهد بود. موسوی؛ عضو شورای اسلامی شهر بجنورد در ادامه این جلسه به راه‌اندازی کمیته بجنوردشناسی اشاره کرد و افزود: امیدواریم بتوانیم از ظرفیت تئاتر برای بجنوردشناسی استفاده کنیم. وی با اشاره به وجود مفاخر و مشاهیر استان تأکید کرد: در برگزاری بزرگداشت مفاخر و مشاهیر به پیوست تئاتر و استفاده از ظرفیت‌های هنرمندان این حوزه بپردازیم. موسوی به انعقاد تفاهم‌نامه همکاری بین شورای اسلامی شهر بجنورد و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان در راستای فعالیت‌های فرهنگی و هنری اشاره کرد. وی برگزاری رقابت‌های هویتی نوآوری تئاتر، جشنواره‌های آفرینشی، تئاتر فرهنگی، تئاتر منطقه‌ای، دیپلماسی هنر تئاتر، تدوین تقویم هنری تئاتر استان را مهم خواند. در ادامه اعضا به ارائه نظرات و پیشنهادات خود در راستای برگزاری هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی پرداختند و برای برگزاری هرچه باشکوه‌تر این جشنواره در استان، اعلام آمادگی کردند.

اتابک نادری داور جشنواره تئاتر «آبیش عالمی» قزاقستان شد

مقطع کارشناسی ارشد ادامه داد. به جز بازی بر صحنه های تئاتر وی از سال ۱۳۷۳ به صورت حرفه ای در تلویزیون و سینما فعالیت خود را آغاز کرد که تا کنون ادامه دارد.

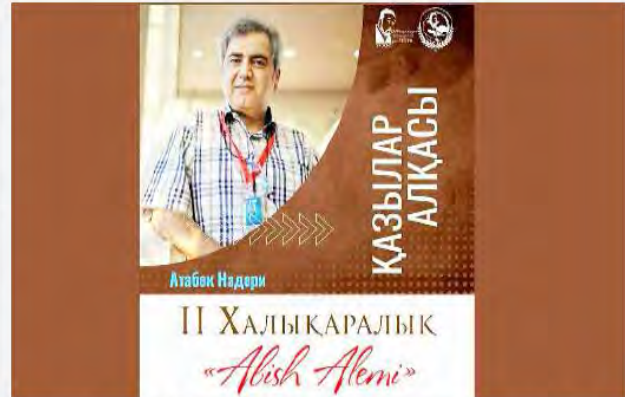
نادری علاوه بر حضور مداوم بازیگری، خدمات ارزنده ای از جمله تأسیس اداره برنامه های نمایشی استان و مرکز آموزش تئاتر در اردبیل و مدیریت هماهنگی تئاتر استان های اداره کل هنرهای نمایشی و نیز بازسازی و احیای تماشاخانه سنگلج و تئاتر شهر را در کارنامه خود دارد.

تألیف چند مقاله پژوهشی و همچنین تألیف کتاب سیر نمایش در اردبیل از فعالیت های مکتوب وی به شمار می رود.

عضو هیئت داوران این جشنواره است جشنواره آبیش عالمی از سال ۲۰۱۶ در سطح ملی و از سال ۲۰۱۹ در سطح بین المللی برگزار می شود.

در این دوره از جشنواره آثاری از کشورهای روسیه، گرجستان و قرقیزستان حضور دارند. از ایران در دوره های پیشین جشنواره آبیش عالمی نمایش های رایینسون کروزو به کارگردانی علیرضا کوشک جلالی، تور از من گرفتی و لیرشاه به کارگردانی اکبر صادقی حضور داشته اند.

اتابک نادری متولد ۱۳۴۹ اردبیل است که از سال ۱۳۶۴ بنا تئاتر دانش آموزی فعالیت خود را در زادگاهش آغاز و تحصیلات خود را تا

ککيل بايف نامگذاري شده است از ۲۰ تا ۲۳ سپتامبر ۲۰۲۲ برابر با ۲۹ شهریور تا یکم مهرماه ۱۴۰۱ در شهر ساحلی آکتائو قزاقستان برگزار می شود و اتابک نادری کارگردان، بازیگر سینما و تئاتر

اتابک نادری کارگردان، بازیگر سینما و تئاتر عضو هیئت داوران جشنواره آبیش عالمی قزاقستان شد. جشنواره تئاتر آبیش عالمی که به یاد نویسنده و مترجم شهیر فراق آبیش

کیانیان در یک تراژدی امروزی

محرران این روزها نمایش «پدر» نوشته فلوریان زلر در سالن اصلی مجموعه تئاترشهر روی صحنه است. در این اثر نمایشی، رضا کیانیان، بازیگر با سابقه مشهدی تئاتر و سینمای ایران، در نقش آندره به ایفای نقش

می‌پردازد؛ مهندسی معماری که در دوران سالمندی مبتلا به بیماری آلزایمر شده است اما خودش این موضوع را باور ندارد و در همین راستا با دخترش دچار تعارضاتی می‌شود؛ یک تراژدی امروزی که فرصت مناسبی برای بازیگرش فراهم می‌کند تا توانایی‌هایش را به رخ بکشد و کیانیان بعد از مدت‌ها که دوباره به صحنه تئاتر بازگشته به خوبی از عهده ایفای این نقش برآمده است و موقعیت دراماتیک یک فرد مبتلا به آلزایمر را از زاویه دید فردی که بیماری‌اش را نمی‌پذیرد و دچار توهم توطئه نیز شده است، به زیبایی جان می‌بخشد. نقشی که دو سال قبل سر آنتونی هاپکینز در برگردان همین نمایشنامه به فیلم سینمایی توسط خود زلر موفق به دریافت جایزه اسکار بهترین بازیگر مرد شده بود. رضا کیانیان، بازیگر نمایش «پدر»، با انتقاد از مسئولانی که همه چیز را زیر سر «فرهنگ» می‌دانند و به همین دلیل آن را نابود کرده‌اند، تأکید کرد که نباید نگاه «دوقطبی» به جامعه امروز داشته باشیم.

هنر نمایی بازیگر مشهدی در صحنه تئاتر پایتخت

هزار هادی عامل هاشمی، بازیگر مشهدی تئاتر و تلویزیون کشور که در نمایش «هرجا آب هست ویرانی است» در تماشاخانه سپند به ایفای نقش می پردازد، بیان کرد: نمایش «عجب گرفتاری

شدیم» از سال ۹۸ در انتظار نوبت اجرا در مجموعه تئاتر شهر است. وی درباره موضوع «هرجا آب هست ویرانی است»، توضیح داد: این نمایش، نگاه تازه ای به جنگ دارد و اثری شاعرانه است. «هرجا آب هست، ویرانی است» روایتگر ماجرای پدری است که در ناکجا آبادی گرفتار جنگ شده است و در آنجا با یک ابر و یک ستاره گفت و گو می کند.

کارگردان نمایش «آقای اشمیت کیه» مطرح کرد: ویروسی مرگ بار تر از کرونا

اگر شرایط را با سال ۶۸ مقایسه کنیم، با توجه به نرخ تورم، در آن مقطع سه برابر این کمک هزینه را دریافت می کردیم. او یادآوری می کند که برای اولین نوبت اجرای این نمایش در سال ۹۸ رقمی ناچیز به برخی از عوامل گروه داده که اگر مجموعه شرایط را از آن مقطع تا به امروز در نظر بگیریم، معادل ماهی هزار تومان هم نیست.

سلیمی از روزهای دشوار کرونا و بیسکاری و بی پولی های آن مقطع چنین می گوید: آن زمان که همه سالن ها تعطیل بود، چه کسی امنیت روانی و اقتصادی ما را تامین کرد؟ وقتی انزوای آن دوران همه ما را در بر گرفت، چه کسی احساس مسئولیت کرد. در مقطعی که بسیاری هنرمندان ارزشمند خود را از دست دادیم، ما هم که باقی مانده ایم چه نوع امنیت فکری و روانی داریم. این کمک هزینه های ناچیز را چگونه میان یک گروه تقسیم کنیم که دست کم کفاف هزینه رفت و آمدشان را بدهد. او ادامه می دهد: وقتی لوگوی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران پای پوستر اجراها می خورد، برای خودش تعریفی دارد. یعنی این سازمان باید از ما حمایت کند یا در بحث تبلیغات شهری، کنارمان باشد اما نه تنها هیچ یک از اینها نیست بلکه برای هر اجرا رقمی هم به عنوان اجاره بها می گیرند نه اینکه این رقم را در پایان از گیشه کسر کنند بلکه هر شب چه سالن خالی باشد و چه پر، این رقم از گروه دریافت می شود. ۹ درصد هم که بابت مالیات کم می شود و ۵ درصد هم به سایت بلیت فروشی تعلق می گیرد، بنابراین چه رقمی دست گروه را می گیرد. او که باور دارد شرایط اقتصادی بیش از کرونا بقای تئاتر را دشوار کرده است، توضیح می دهد: کرونا را می توان با واکسن مهار کرد ولی شرایط اقتصادی، ویروسی است که به سرعت می تواند هنر را به نابودی بکشاند و در میان همه هنرها، تئاتر، آسیب پذیرترین است.

پیش از کرونا اضافه می کند: سال ۹۸ این نمایش را در سالن استاد عباس جوانمرد در عمارت خانه تئاتر اجرا کردیم. من و آقای راد که در این اثر بازی می کردیم، ۱۱ سال از عمرمان را صرف راه اندازی این عمارت کردیم و دوست داشتیم نمایش مان در سالن آن که مکانی ناشناخته بود، روی صحنه برود تا هم حاصل زحمات مان را ببینیم و هم این سالن بتدریج شناخته شود. اما هنوز ۱۰ اجرا را پشت سر گذاشته بودیم که داستان غم انگیز کرونا پیش آمد. او که بعدتر تقاضای اجرای همین نمایش را در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر را داشته است، می افزاید: سال ۹۹ که اوج کرونا بود و سرانجام در این مقطع نوبت اجرای ما رسید آن هم در وضعیتی که به جز ما، گروه دیگری هم در همین سالن اجرا دارد. بنابراین نمی توانیم از تمام امکانات قنی آن بهره ببریم و مجموعه شرایط سبب شده بعد از این همه انتظار، لذتی از اجرای کارمان نبریم و حال آنکه این اولین اولویت برای یک گروه هنری است، مسایل اقتصادی که جای خود.

این بازیگر تئاتر ادامه می دهد: در این شرایط دشوار اقتصادی، اسپانسر هم حاضر نمی شود از تئاتر حمایت کند. ما هم بدون حضور تهیه کننده و حامی مالی داریم کار می کنیم. تنها خواسته من این بود که کمک هزینه ای ۱۰۰ میلیون تومانی در نظر بگیرند که به رقم ۷۰ میلیون رسیدیم و

سهراب سلیمی که این روزها نمایش «آقای اشمیت کیه؟» را اجرا می کند، از حال و احوال ناخوش تئاتر سخن می گوید و معتقد است شرایط نابسامان اقتصادی ویروسی است مرگبارتر از کرونا که بدجوری به جان تئاتر افتاده است.

این کارگردان سال ۹۸ مشغول اجرای نمایش «آقای اشمیت کیه؟» بود و هنوز ۱۰ روزی از اجرای آن نگذشته بود که همه گیری کرونا و تعطیلات بعد از آن اجرای این نمایش را هم همچون بسیاری رویدادهای جمعی دیگر ناتمام گذاشت.

سلیمی نیز مانند بسیاری از همکاران تئاتری اش منتظر ماند امنیتی نسبی ایجاد شود تا در سایه آن بتواند اجرای نیمه کاره خود را روی صحنه ببرد. این امنیت از نظر مهار کرونا، تا حدودی تامین شده ولی بلایی دیگر به جان تئاتر افتاده است؛ اقتصادی رنجور و هزینه هایی سرسام آور.

این کارگردان در گفتگو با ایسنا از شرایط اجرای تئاتر در این دوران سخن می گوید. او می گوید که از نتیجه کار و همراهی گروه و بازخورد تماشاگران رضایت دارد ولی اجرای یک اثر نمایشی در شرایط فعلی بسیار دشوار است و در توصیف این دشواری می گوید: گویی ما را در بیابانی برهوت به حال خود رها کرده اند و می گویند بروید و بچرید غافل از اینکه بیابان را سراسر مه گرفته است.

این کارگردان با تاکید بر لزوم حمایت دولت از تئاتر ادامه می دهد: بدون حمایت دولت نمی توان تئاتر کار کرد اما در حال حاضر یا حمایتی نیست یا اگر هم هست، بسیار توهین آمیز و حقارت بار است. بنابراین تئاتر در شرایط فعلی بیماری است نحیف و ناتوان که لنگان لنگان به سوی مقصدی نامعلوم می رود.

سلیمی با اشاره به اجرای این نمایش در دوران

حسین پرستار با «سوخته جان» به صحنه بازگشت

حسین پرستار، بازیگر و کارگردان پیشکسوت تئاتر با کارگردانی نمایش «سوخته جان» نوشته حمید رضا قاسمی به صحنه تئاتر بازگشت. به گزارش هنر آنلاین، پرستار نمایش «سوخته جان» را در سالن استاد جعفر والی محراب روی صحنه می برد. «غریبه های همیشگی» آخرین کارگردانی این هنرمند پیشکسوت بود که مهر و آبان ۱۳۹۸ پیش از همه گیری ویروس کرونا در تماشاخانه ماه حوزه هنری روی صحنه رفت. «سوخته جان» تا هشتم مهر ماه ساعت ۱۹:۳۰ در سالن استاد جعفر والی تالار محراب روی صحنه خواهد بود و در خلاصه داستان آن آمده است: «در دوره رضاشاه مراسم تعزیه توسط ماموران نظامی برهم زده میشود و با آتش کشیدن تکیه تعزیه، شبیه خوان حضرت عباس کشته می شود. دختر شبیه خوان با افسر مامور از دواج می کند و...» علی یداللهی، مهدی شجاعی و زهرا احمدی بازیگران نمایش «سوخته جان» هستند و دیگر عوامل عبارتند از محمد هادی قمیشی مدیر هنری، مرتضی پورعلی آهنگساز، علی یداللهی مجری طرح، الهه قمیشی طراح پوستر و بروشور، ریحانه کریمی و مینا فاضلی دستیاران کارگردان، ریحانه کریمی منشی صحنه، الهه آرشی مدیر صحنه، اختر تاجیک عکاس، نگار امیری روابط عمومی و مرتضی نورمحمدی هماهنگی و ارتباطات.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۲۸ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۱:۴۴

اعلام آمار هفتگی فروش و تماشاگران تالارهای مختلف مجموعه تئاتر شهر، تماشاخانه سنگلج و تالار هنر؛

بازی رضایان هشت هزار نفر بیننده داشت

عکس: مسعودی تالار

داشته است.

نمایش «جانور» به کارگردانی کیانوش ایازی که از روز ۲۱ مرداد در کارگاه نمایش با ظرفیت ۲۶ نفر و قیمت بلیت ۵۰ هزار تومان روی صحنه رفته بود روز پنجشنبه ۲۴ شهریور ماه با مجموع ۲۹ اجرا (احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) و ۸۱۸ تماشاگر ۳۹ میلیون و ۵۵۰ هزار تومان فروش از تئاتر شهر خداحافظی کرد.

نمایش «باین گذر سقاخانه» به کارگردانی رضا بهرامی هم که از بیستم مرداد ماه در تماشاخانه سنگلج با ظرفیت ۲۳۶ نفر روی صحنه رفته است (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) تا روز ۲۵ شهریور ماه با ۳۰ نوبت اجرا و ۲ هزار و ۱۵۷ تماشاگر به فروشی معادل ۸۵ میلیون و ۱۶۳ هزار تومان دست پیدا کرده است.

نمایش «کتبخورها» به کارگردانی اسماعیل رحیمی سروش هم که از روز ۲ شهریور ماه با قیمت بلیت ۳۰ هزار تومان در تالار هنر روی صحنه رفت، تاکنون با مجموع ۲۰ اجرا و ۳ هزار و ۲۷۷ تماشاگر (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) به فروشی معادل ۷۷ میلیون و ۹۱۲ هزار تومان دست یافته است.

تالار قشقایی با ظرفیت ۹۶ نفر روی صحنه رفته (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) با ۵ اجرا و میزبانی از ۲۹۱ تماشاگر ۱۹ میلیون و ۲۴ هزار تومان فروش داشته است.

نمایش «تا اون» به کارگردانی هادی حوری هم که از روز ۲۸ مرداد ماه در تالار سایه با ظرفیت ۷۲ نفر اجرای خود را آغاز کرده تاکنون با ۲۳ نوبت اجرا و قیمت بلیت ۸۰ هزار تومان (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) ۴۲۰ تماشاگر و ۹۴ میلیون و ۶۳۲ هزار تومان فروش

۶۳۵ تماشاگر، (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) ۴۲ میلیون و ۱۰۲ هزار تومان فروش داشته است.

نمایش «تسب» به کارگردانی رؤیا کاکاخانی نیز که از روز ۲۴ تیرماه اجرای خود را در تالار قشقایی با ظرفیت ۹۶ نفر آغاز کرده (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) با ۳۹ نوبت اجرا و میزبانی از یک هزار و ۷۰۶ تماشاگر به فروشی معادل ۹۱ میلیون و ۲۱۷ هزار تومان دست پیدا کرده است.

نمایش «سقبند» به کارگردانی صادق برقی هم که از روز ۲۰ شهریور ماه در

شاه پیری که از روز ۱۴ شهریور در تالار چهارسو با ظرفیت ۱۳۲ نفر آغاز کرده تا روز پنجشنبه ۲۴ شهریور ماه با قیمت بلیت ۸۰ هزار تومان، مجموع ۱۰ اجرا و ۷۹۲ تماشاگر (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) ۵۲ میلیون و ۷۸۴ هزار تومان فروش داشته است.

نمایش «سگها و استخوانهای مادرم» به کارگردانی مزگان خالقی که از روز ۱۳ شهریور ماه در تالار چهارسو با ظرفیت ۱۳۲ نفر پیش روی مخاطبان قرار گرفته، تا روز پنجشنبه ۲۴ شهریور ماه با قیمت بلیت ۹۰ هزار تومان، مجموع ۱۱ اجرا و

آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش های به صحنه رفته در تالارهای مختلف مجموعه تئاتر شهر، تماشاخانه سنگلج و تالار هنر تا روز پنجشنبه بیست و چهارم شهریور ۱۴۰۱ به تفکیک اجراها مشخص شد.

به گزارش خبرگزاری خبرآنلاین، آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش های به صحنه رفته در تالارهای اصلی، چهارسو، قشقایی، سایه و کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر، تماشاخانه سنگلج و همچنین تالار هنر تا پایان روز پنجشنبه بیست و چهارم شهریور ماه به تفکیک اجراها اعلام شد. این در حالی است که تالارهای نمایشی یادشده روز جمعه بیست و پنجم شهریور ماه به مناسبت فرارسیدن اربعینی حسینی (ع) اجرایی نداشتند.

نمایش «پدر» به کارگردانی آرنولد دشت آرای که از ۸ شهریور ماه اجرای خود را در تالار اصلی با ظرفیت ۵۷۹ تماشاگر و قیمت بلیت ۱۰۵ تا ۱۵۰ هزار تومان آغاز کرده، تا پایان روز پنجشنبه ۲۴ شهریور با مجموع ۱۸ اجرا (با احتساب ارائه بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف دار و مهمان) و میزبانی از ۸ هزار و ۹۰ تماشاگر به فروشی معادل یک میلیارد و ۸۶ میلیون و ۴۰۵ هزار تومان دست پیدا کرده است. نمایش «شغیره» به کارگردانی مهدی

تئاتر

ویروسی مرگبارتر از کرونا بر پیکره تئاتر کشور

داریم کار می کنیم. تنها خواسته من این بود که کمک هزینه‌ای ۱۰۰ میلیون تومانی در نظر بگیرند که به رقم ۷۰ میلیون رسیدیم و اگر شرایط را با سال ۶۸ مقایسه کنیم، با توجه به نرخ تورم، در آن مقطع سه برابر این کمک هزینه را دریافت می کردیم.

او یادآوری می کند که برای اولین نوبت اجرای این نمایش در سال ۹۸ رقمی ناچیز به برخی از عوامل گروه داده که اگر مجموعه شرایط را از آن مقطع تا به امروز در نظر بگیریم، معادل ماهی هزار تومان هم نیست.

سلیمی از روزهای دشوار کرونا و بیکاری و بی پولی های آن مقطع چنین می گوید: آن زمان که همه سالن ها تعطیل بود، چه کسی امنیت روانی و اقتصادی ما را تامین کرد؟ وقتی انزوای آن دوران همه ما را در بر گرفت، چه کسی احساس مسئولیت کرد. در مقطعی که بسیاری هنرمندان ارزشمند خود را از دست دادیم، ما هم که باقی مانده ایم چه نوع امنیت فکری و روانی داریم. این کمک هزینه های ناچیز را چگونه میان یک گروه تقسیم کنیم که دست کم کفاف هزینه رفت و آمدشان را بدهد.

او ادامه می دهد: وقتی لوگوی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران پای پوستر اجراهای خورد، برای خودش تعریفی دارد. یعنی این سازمان باید از ما حمایت کند یا در بحث تبلیغات شهری، کنار ما باشد اما نه تنها هیچ یک از اینها نیست بلکه برای هر اجرا رقمی هم به عنوان اجاره بهای می گیرند این که این رقم را در پایان از گیشه کسر کنند بلکه هر شب چه سالن خالی باشد و چه پر، این رقم از گروه دریافت می شود. ۹ درصد هم که بابت مالیات کم می شود و ۵ درصد هم به سایت بلیت فروشی تعلق می گیرد، بنابراین چه رقمی دست گروه رومی گیرد. او که باور دارد شرایط اقتصادی بیش از کرونا بقای تئاتر را دشوار کرده است، توضیح می دهد: کرونا می توان با واکسن مهار کرد ولی شرایط اقتصادی، ویروسی است که به سرعت می تواند هنر را به نابودی بکشاند و در میان همه هنرها، تئاتر، آسیب پذیرترین است.

سهراب سلیمی که این روزها نمایش «آقای اشمیت کیه؟» را اجرا می کند، از حال و احوال ناخوش تئاتر سخن می گوید و معتقد است شرایط ناپسند اقتصاد ویروسی است مرگبارتر از کرونا که بدجوری به جان تئاتر افتاده است. این کارگردان سال ۹۸ مشغول اجرای نمایش «آقای اشمیت کیه؟» بود و هنوز ۱۰ روزی از اجرای آن نگذشته بود که همه گیری کرونا تعطیلات بعد از آن اجرای این نمایش را هم همچون بسیاری رویدادهای جمعی دیگر ناتمام گذاشت.

سلیمی نیز مانند بسیاری از همکاران تئاتری اش منتظر ماند امنیتی نسبی ایجاد شود تا در سایه آن بتواند اجرای نیمه کاره خود را روی صحنه ببرد. این امنیت از نظر مهار کرونا، تا حدودی تامین شده ولی بلایی دیگر به جان تئاتر افتاده است: اقتصادی رنجور و هزینه های سرسام آور. این کارگردان در گفتگو با ایسنا از شرایط اجرای تئاتر در این دوران سخن می گوید.

او می گوید که از نتیجه کار و همراهی گروه و باز خورد تماشاگران رضایت دارد ولی اجرای یک اثر نمایشی در شرایط فعلی بسیار دشوار است و در توصیف این دشواری می گوید: گویی ما را در بیابانی برهوت به حال خود رها کرده اند و می گویند بروید و بچرید غافل از اینکه بیابان را سراسر مه گرفته است.

این کارگردان با تاکید بر لزوم حمایت دولت از تئاتر ادامه می دهد: بدون حمایت دولت نمی توان تئاتر کار کرد اما در حال حاضر یا حمایتی نیست یا اگر هم هست، بسیار توهین آمیز و حقارت بار است. بنابراین تئاتر در شرایط فعلی بیماری است نحیف و ناتوان که لنگان لنگان به سوی مقصدی نامعلوم می رود.

سلیمی با اشاره به اجرای این نمایش در دوران پیش از کرونا اضافه می کند: سال ۹۸ این نمایش را در سالن استاد عباس جوانمرد در عمارت خانه تئاتر اجرا کردیم. من و آقای راد که در این اثر بازی می کند، ۱۱ سال از عمرمان را صرف راه اندازی این عمارت کردیم و دوست داشتیم نمایش مان در سالن آن که مکانی ناشناخته بود، روی صحنه برود تا هم حاصل زحمات مان را ببینیم و هم این سالن بتدریج شناخته شود. اما هنوز ۱۰ اجرا را پشت سر گذاشته بودیم که داستان غم انگیز کرونا پیش آمد.

او که بعدتر تقاضای اجرای همین نمایش را در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر را داشته است، می افزاید: سال ۹۹ که اوج کرونا بود و سرانجام در این مقطع نوبت اجرای ما رسید آن هم در وضعیتی که به جز ما، گروه دیگری هم در همین سالن اجرا دارد. بنابراین نمی توانیم از تمام امکانات فنی آن بهره ببریم و مجموعه شرایط سبب شده بعد از این همه انتظار، لذتی از اجرای کارمان نبریم و حال آنکه این اولین اولویت برای یک گروه هنری است، مسایل اقتصادی که جای خود.

این بازیگر تئاتر ادامه می دهد: در این شرایط دشوار اقتصادی، اسپانسر هم حاضر نمی شود از تئاتر حمایت کند. ما هم بدون حضور تهیه کننده و حامی مالی

سهراب سلیمی؛ کارگردان نمایش «آقای اشمیت کیه»:

امنیت روانی و اقتصادی ما مهم است؟

همدلی | سهراب سلیمی که این روزها

نمایش «آقای اشمیت کیه؟» را اجرا می‌کند، از حلال و احوال ناخوش تئاتر سخن می‌گوید و معتقد است شرایط نابسامان اقتصادی و بیرونی است مرگبارتر از کرونا که بدجوری به جان تئاتر افتاده است. این کارگردان سال ۹۸ مشغول اجرای نمایش «آقای اشمیت کیه؟» بود و هنوز ۱۰ روزی از اجرای آن نگذشته بود که همه‌گیری کرونا و تعطیلات بعد از آن اجرای این نمایش را هم همچون بسیاری رویدادهای جمعی دیگر ناتمام گذاشت.

سلیمی نیز مانند بسیاری از همکاران تئاتری اش منتظر ماند امنیتی نسبی ایجاد شود تا در سایه آن بتواند اجرای نیمه‌کاره خود را روی صحنه ببرد. این امنیت از نظر مهار کرونا، تا حدودی تأمین شده ولی بلایی دیگر به جان تئاتر افتاده است: اقتصادی رنجور و هزینه‌هایی سرسام‌آور.

او می‌گوید که از نتیجه کار و همراهی گروه و بازخورد تماشاگران رضایت دارد ولی اجرای یک اثر نمایشی در شرایط فعلی بسیار دشوار است و در توصیف این دشواری می‌گوید: گویی ماس را در بیابانی بروهت به حال خود رها کرده‌اند و می‌گویند بروید و بچرید غافل از اینکه بیابان را سراسر مه گرفته است.

این کارگردان با تأکید بر لزوم حمایت دولت از تئاتر ادامه می‌دهد: بدون حمایت دولت نمی‌توان تئاتر کار کرد اما در حال حاضر یا حمایتی نیست یا اگر هم هست، بسیار توهین‌آمیز و حقارت‌بار است؛ بنابراین تئاتر در شرایط فعلی بیماری است نحیف و ناتوان که لنگان‌لنگان به‌سوی مقصدی نامعلوم می‌رود.

سلیمی با اشاره به اجرای این نمایش در دوران پیش از کرونا اضافه می‌کند: سال ۹۸ این نمایش را در سالن استاد عباس جوانمرد در عمارت خانه تئاتر اجرا کردیم. من و آقای راد که در این اثر بازی می‌کنیم، ۱۱ سال از عمرمان را صرف راه‌اندازی این عمارت کردیم و دوست داشتیم نمایشمان در سالن آن که مکانی ناشناخته بود، روی صحنه برود تا هم حاصل زحماتمان را ببینیم و هم این سالن به تدریج شناخته شود؛ اما هنوز ۱۰ اجرا را پشت سر گذاشته بودیم که داستان غم‌انگیز کرونا پیش آمد.

او که بعدتر تقاضای اجرای همین نمایش را در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایران‌شهر را داشته است، می‌افزاید: سال ۹۹ که اوج کرونا بود و سرانجام در این مقطع نوبت اجرای ما رسید آن‌هم در وضعیتی که به‌جز ماه گروه دیگری هم در همین سالن اجرا دارد؛ بنابراین نمی‌توانیم از تمام

امکانات فنی آن بهره ببریم و مجموعه شرایط سبب شده بعد از این همه انتظار، لذتی از اجرای کارمان نبریم و حال آنکه این اولین اولویت برای یک گروه هنری است، مسائل اقتصادی که جای خود.

این بازیگر تئاتر ادامه می‌دهد: در این شرایط دشوار اقتصادی، اسپانسر هم حاضر نمی‌شود از تئاتر حمایت کند. ما هم بدون حضور تهیه‌کننده و حامی مالی داریم کار می‌کنیم. تنها خواسته من این بود که کمک‌هزینه‌های ۱۰۰ میلیون تومانی در نظر بگیرند که به رقم ۷۰ میلیون رسیدیم و اگر شرایط را با سال ۶۸ مقایسه کنیم، با توجه به نرخ تورم، در آن مقطع سه برابر این کمک‌هزینه را دریافت می‌کردیم.

او یادآوری می‌کند که برای اولین نوبت اجرای این نمایش در سال ۹۸ رقمی ناچیز به برخی از عوامل گروه داده که اگر مجموعه شرایط را از آن مقطع تا به امروز در نظر بگیریم، معادل ماهی هزار تومان هم نیست.

سلیمی از روزهای دشوار کرونا و بیکاری و بی‌پولی‌های آن مقطع چنین می‌گوید: آن زمان که همه سالن‌ها تعطیل بود، چه کسی امنیت روانی و اقتصادی ما را تأمین کرد؟ وقتی انزوای آن دوران همه ما را در بر گرفت، چه کسی احساس مسئولیت کرد. در مقطعی که بسیاری هنرمندان ارزشمند خود را از دست دادیم، ما هم که باقی

مانده‌ایم چه نوع امنیت فکری و روانی داریم. این کمک‌هزینه‌های ناچیز را چگونه میان یک گروه تقسیم کنیم که دست‌کم کفاف هزینه رفت‌وآمدشان را بدهد.

او ادامه می‌دهد: وقتی لوگوی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران پای پوستر اجرا می‌خورد، برای خودش تعریفی دارد؛ یعنی این سازمان باید از ما حمایت کند یا در بحث تبلیغات شهری، کنارمان باشد اما در انتها هیچ‌یک از این‌ها نیست بلکه برای هر اجرا رقمی هم به‌عنوان اجاره‌بها می‌گیرند نه اینکه این رقم را در پایان از گیشه کسر کنند بلکه هر شب چه سالن خالی باشد و چه پر، این رقم از گروه دریافت می‌شود. ۹ درصد هم که بابت مالیات کم می‌شود و ۵ درصد هم به سایت بلیت‌فروشی تعلق می‌گیرد، بنابراین چه رقمی دست گروه را می‌گیرد.

او که باور دارد شرایط اقتصادی بیش از کرونا بقای تئاتر را دشوار کرده است، توضیح می‌دهد: کرونا را می‌توان با واکنش مهار کرد ولی شرایط اقتصادی، ویروسی است که به‌سرعت می‌تواند هنر را به نابودی بکشاند و در میان همه هنرها، تئاتر، آسیب‌پذیرترین است.

او با اشاره به درج برخی خبرها درباره آمار فروش میلیاردری بعضی از آثار نمایشی خاطرنشان می‌کند: ما را با این آمارها گول نزنید.

با حکم مدیرکل هنرهای نمایشی دبیر جشنواره تئاتر خیابانی مریوان منصوب شد

همدلی | با حکم مدیرکل هنرهای نمایشی، رحمان هوشیاری به عنوان دبیر شانزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر خیابانی مریوان معرفی شد. به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی در حکمی رحمان هوشیاری نویسنده، کارگردان تئاتر و رئیس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان مریوان را به عنوان دبیر شانزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر خیابانی مریوان منصوب کرد. متن این حکم بدین شرح است: «جناب آقای رحمان هوشیاری باسلام

جشنواره بین المللی تئاتر خیابانی مریوان به جهت رویکرد تخصصی در حوزه تئاتر بیرونی و نیز جایگاه مردمی و حوزه تأثیر اجتماعی یک رویداد بسیار حائز اهمیت در کشور و منطقه است. به موجب این حکم و به پیشنهاد مدیرکل محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کردستان به عنوان «دبیر شانزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر خیابانی مریوان» منصوب می شوید. بی شک حفظ و ارتقای جایگاه این رویداد ارزشمند هنری نیازمند مطالعه ای ژرف، تلاش وافر و همتی سترگ برای هم افزایی توان و امکانات استان و کشور است. شایسته است در این راه از پیشنهادها، تجربیات و تخصص خانواده بزرگ تئاتر کشور و صاحب نظران ارجمند در شاخه های مختلف بهره برداری کامل به عمل آید. برای جنابعالی و همکاران محترم، هنرمندان پر تلاش تئاتر خیابانی و گونه های مختلف تئاتر بیرونی و نیز مردم شریف کردستان و مریوان از پروردگار مهربان پیروزی و سربلندی آرزو دارم.»

امید حتی اگر واهی باشد هم، مفید است

گفت‌وگو با «امیرحسین بصیر»، نویسنده و کارگردان نمایش «موتورخونه»

گفت‌وگو
احمد رضا حجاززاده
روزنامه‌نگار

دوره ۶۰ کشورها در دیربان تا امروز دوره تاریخی مهم و جذابی بوده بسیاری از طیف‌های مختلف هنرمندان تا بر اساس وقایع آن روزگار، آثاری بنویسند و بسازند مانند آثار نگار، ناز، نرین اثری که به این باز زمانی پرداخته. نمایش «موتورخونه» به نویسنده، طراحی و کارگردانی امیرحسین بصیر و تهیه‌کنندگی معین شاه‌چراغی است؛ نمایشی که در سنسور طنز به رویدادهای یک شب موشک‌باران در تهران دوره ۶۰ می‌پردازد. در این نمایش که از آغاز اجرا تاکنون با استقبال خوب تماشاگران روبه‌رو شده، بازنگرانی تازه‌نفس برای نخستین بار روی صحنه رفته‌اند و به لطف هدایت کارگردان، بازی‌های خوب و قابل قبولی ارائه کرده‌اند. با امیرحسین بصیر درباره روند شکل‌گیری نمایش «موتورخونه» گفت‌وگو کردیم.

اغلب بازیگران نمایش «موتورخونه» برای اولین بار تئاتر حرفه‌ای را تجربه می‌کنند. نمایشنامه «موتورخونه» بسبب متن آماده برای اجرا بود یا متناسب با توان و استعداد هنرجویان تئاتر نوشته شد؟

این نمایشنامه صدرصد اورجینال است و حتی یک کلمه آن از جایی اقتباس نشده. آقای حومن سیدی و امورشاه «هفت‌میله‌متری» تعداد ۲۰ بازیگر را در اختیار قرار دادند و من براساس توانایی‌های فردی که هر کدام داشتند، پیرنگ یک قصه را چیدم. آن پیرنگ را بر مبنای هر کدام از کاراکترها نوشتم و گسترش دادم و نتیجه آن همین نمایش شد که روی صحنه می‌بینید.

قصه آدم‌های دهمه ۶۰ دوران موشک‌باران چگونه در ذهن تان شکل گرفت و چقدر دغدغه خودتان بود؟ در روایت این داستان، از مستندات تاریخی هم استفاده کردید؟

من خیلی تحقیق کردم که در دهه ۶۰ چه اتفاقی افتاد همیشه دوست داشتم به مقوله دهه ۶۰ بپردازم خودم یک هفت‌میله‌متری و با جنگ خیلی از تئاترهای نمایشنامه داستان «موتورخونه» از این قرار است که بکسری آدم که در یک زیرزمین محبوس شده‌اند و به دلیل موشک‌باران قدرت

خودشان نوشته‌اند اما به هر حال سختی‌ها در ایفای نقش هر کدام از کاراکترها متفاوت است. طی سال‌های گذشته، تولید نمایش توسط بازیگران و کارگردان حرفه‌ای که به علاقه‌مندان بازیگری آموزش می‌دهند و خروجی کارگاه را روی صحنه می‌برند، خیلی باب شده. به نظر تان تولید چنین نمایش‌هایی چه کمکی به جریان تئاتر حرفه‌ای کشور می‌کند؟

من خودم بخشی از خانواده مجموعه هفت‌میله‌متری هستم اما ببینید، نکته‌ای هست در مورد دستکاری که از آموزش‌های مختلف بازیگران انتخاب می‌کنند. ما نباید این نکته را فراموش کنیم که ما همین الان خیلی بازیگر خوب داریم که هیچ تجربه پیشینی نداشته‌اند ولی با استعداد خیلی خوبی که در وجودشان بوده و بکسری آموزش‌ها توسط برخی استادان

توانسته‌اند خودشان را به صحنه برسانند. این به نظر من هیچ اتفاق بدی نیست. هر کسی راه خودش را دارد. اگر ما نخواهیم قائل به این باشیم که همه بازیگران باید حتماً تحصیلات آکادمیک داشته باشند یا سال‌ها خاک صحنه بخورند و فقط همان بازیگرانی باشند که عضو خانه تئاتر و خانه سینما هستند، فکر می‌کنم تروپ هستیم! اگر من به‌خودم اطمینان داشته باشم، هیچ کس قرار نیست جای من را بگیرد. همیشه فکر می‌کنم بهترین اتفاق این است که ۱۰۰ نفر دیگر بیایند کنار من بایستند و برای قضایی که ساخته‌ام رقابت نکنند. هر کسی براساس سینه خودش می‌تواند نقش بگیرد. ما براساس تعداد رقبا آن کسی هم که در آموزشگاه بوده و نتوانسته اتفاق خوبی را رقم بزند، خودش تئاتر نخواهد آگاه از گروه رقابت خارج می‌شود.

تکنه تاق‌تقای اگر مانده، بفرمایید. من فکر می‌کنم نمایش «موتورخونه» اتفاق مهمی به‌حساب می‌آید. نه به این دلیل که خودم کارگردانی کرده‌ام، اول سه این خاطر که حرف خوبی بستم این کار هست و دوم اینکه ما داریم ۲۰ بازیگر جوان را به عرصه سینما و تئاتر معرفی می‌کنیم. کسانی که به نمایش‌های این تئاتر آمده‌اند، بعضاً درگیر تعداد زیادی از بازیگران شده‌اند. خوب این خبر خوبی است. من خواهش می‌کنم همه از این نمایش و چه‌هات تئاتر حمایت نکنند، چون با این حمایت‌هاست که آنها انگیزه می‌گیرند و در کارهای بعدی خودشان را بالا می‌کشند.

صحنه برای من اهمیت داشت، چون حرف آخر را قرار است مغز بزند. در نگارش ادبیات نمایشی هم این قاعده وجود دارد. کسه اگر ما می‌خواهیم یک معرفی از فضای روزگار داشته باشیم، نمی‌توانیم به یکبار ورود یک کاراکتر بسنده بکنیم. باید رابط داشته باشیم. رابط صحنه آخر را ما باید ترسیم بکنیم. مخاطب بفهمد که این یک تئاتر صدرصد رئال نیست. اینجا همانطور که خیلی از اتفاقی‌ها مرتب پیش می‌آید، ناگهان یک آدمی وارد می‌شود و با آنها صحبت می‌کند و می‌خواهد ببردشان! برای هر کدام از این حرف‌ها، باید از قبل یک رابط وجود می‌داشت و آن رابط چه چیزی بهتر از دیدن یک خواب؟ در آن خواب هم خیلی معناها نهفته است. نزاع بین دو گروه و آدم‌ها که همه یک درد مشترک دارند. این بزرگ‌ترین حرفی است که در آن غوازه می‌شود.

آیا می‌توان گفت زندگی آدم‌هایی هم که تماشاگر در موتورخونه می‌بیند، شاید یک خواب باشد؟
صدرصد، اصلاً چیزی غیر از این نیست. وقتی می‌روید می‌کند و شروع می‌کند به حرف زدن. هر چیزی ممکن است برای مخاطب تاملی شود. اینکه هدف من چه بوده، مهم نیست. چون اثر دارد حرف خودش را می‌زند. آن مربوط به زمانی است که متن را نگارش می‌کنم، ولی این مخاطب می‌تواند از نمایش هر برداشتی بکند.

از ویژگی‌های مثبت نمایش «موتورخونه» بازی‌های خوب بازیگران است اما بازیگران در یک سبب نیستند و نوسان دارند. بعضی از بازی‌ها خیلی خوبند و برخی دیگر با اینکه ضعیف نیستند ولی به خوبی بازی‌های دیگر نیستند. این ناهماهنگی بین بازی‌ها چگونه اتفاق افتاده؟ چون یک‌سری بازیگران تازه‌کارند و بازی‌ها باید کیفیت یکدستی داشته باشند.

ببینید، اینجا چیزی هست به نام تجربه. ما نمی‌توانیم هیچ‌وقت از تجربه غافل بشویم. یادم است اولین باری که خودم روی صحنه رفتم. آن‌قدر بد بودم که دوست نامم هیچ کس آن خاطره را به من یادآوری نکند! قاعدتاً وقتی همه بازیگران برای دفعه اول روی صحنه می‌آیند، آن وسط براساس نوع متن و دیالوگی که دارند نوع آگهی که باید انجام دهند، دیگر آنها برابر نیستند. درست است که آنها یک نوع تجربه زیسته‌ای از هم‌زمان با هم تجربه می‌کنند. ولی همه آنها یک نوع متن و گویش و بیان ندارند. بله، من متن را براساس

قرار از آن زیرزمین راندارند همه می‌خواهند از آن موتورخونه فرار بکنند. همه آنها دنبال یک ناچی هستند که دستشان را بگیرد و ببرد اما پیام این تئاتر از قول مغز آدم و فرای همه این حرف‌هاست که می‌گوید ما بسک ذهنی داریم کسه می‌تواند قدرتش از هر حبس و زیرزمینی بیشتر باشد. ششما برای روایت نمایش تان بیان طنز را انتخاب کرده‌اید. ولی تماشاگر با یک پایان تراژیک روبه‌روست. چرا برای پرداختن به موقعیت تلخ جنگ و موشک‌باران دهه ۶۰ عنصر طنز استفاده کردید؟

من فکر می‌کنم گفتن حرف‌های جدی با ادبیات جدی و سبخت خیلی همخوانی ندارد. ببینید مهم‌ترین حرف‌های ما در تاریخ شعر و ادبیات خودمان به‌صورت طنز گفته می‌شود. آن طنز تلخی که مختص به فرهنگ ایران است، می‌تواند در ادبیات ما مضمیر ثیرتر از حرف‌های جدی و تلخ باشد. از این جهت، من به محبت طنز برای گفتن خیلی از ماجراها و تلخی‌ها و دردها رو آوردم اما دربارہ اینکه چرا مغز ناگهان ورود می‌کند، خوب ما با نثراری مواجه هستیم که هم‌زمان با فضای رئالیستی‌اش، نوعی از اکسپرسیونیسم را هم روایت می‌کند. مغزی هست که اول کار می‌آید و بعد عنوان رهبر از کسبتر، مغز این آدم‌ها را هدایت می‌کند، واسط کار می‌بینم که آن مغز به‌عنوان موجودی در صحنه خواب و رویا ورود پیدا می‌کند و شاهد جدال دو گروه از آدم‌هاست. در انتهای نمایش هم شروع می‌کند به صحبت کردن که اگر مشکل مرگی اتفاق هم می‌افتد، نباید سرمان را خم بکنیم. تا سیدی بزرگ‌ترین اتفاقی است که می‌تواند لطمه بزند به هر کسی در هر شرایطی که هست. در واقع مغز از امید صحبت می‌کند. هر قدر هم آن امید، واهی باشد باز هم مفید و دارای اهمیت است.

به صحنه رؤیای مغز اشاره کردید، تا آن لحظه از نمایش، نمایشگر با اجزای رئالیستی روبه‌روست ولی با اجزای صحنه رؤیای ناگهان فضای اصلی اثر شکسته می‌شود. پس از آن، دوباره کسه روال قبل برمی‌گردد. اجزای این صحنه چقدر در نمایش اهمیت داشت؟ فکر نمی‌کنید فضای کار شما را دوباره کرده است؟

بله، دقیقاً من از ابتدا ایمان داشتم که آن صحنه، تئاتر را دو تکه می‌کند اما سراسری من زدن حرف، مهم‌تر از این بود که مخاطب صرفاً بشنوند و بخندد، بدون آنکه چیزی عایدش بشود. حضور آن

تیزر «نمایش پیر» به کارگردانی آروند دشت‌آرای آن پدر که دوستش می‌داشتیم

فلوریا زار، نویسنده به نسبت جوانی است که با خلق فضاهای ملموس اما با فرجهایی که گاه نامتعارف می‌نماید، این روزها مورد استقبال علاقه‌مندان در امدای تئاتری در سراسر جهان است. او که در سال ۱۹۷۹ متولد شده و تعدادی رمان و نمایشنامه پرفروش نوشته، در «پیر» به جایگاه یک پدر با اطرافش می‌پردازد. پیری که این روزها گرفتار از پیر شده و به تدریج رابطه‌اش با واقعیت پیرامونی دستخوش بحران است و از این باب در مسیر تنش و پردرشدگی، فلوریا زار به خوبی نوشته ما فرمی که انتخاب کرده، فضای معشوش، غیرقابل اعتماد و پر استانه فریادش ذهن یک انسان ۸۰ ساله را بازتابی کند. فرم نوشتاری زار معطوف است به نهیت شخصیت آن مرد. درام بر اساس واقعیت شکل می‌یابد که این مرد با به سن گذاشته از محیط پیرامونی درک می‌کند. اما مسئله آنجاست که روایت هر چه به پیش می‌رود این حقیقت تلخ پیش از پیش آشکار می‌شود که تمامی آن آدم‌هایی که آن مرد در مکان‌های مختلف ملاقات می‌کند از آن آدم‌هایی نیستند. این در حواصی و هو و واقعت، پیش از همه شخصیت «آن» یا دختر آن مرد را دچار بحران می‌کند. این زن میلش را به آن سال‌ها جانی از همسر لوش با مرئی به نام «پی» آشنا شده و به تازگی ازدواج کرده. این روزها هنگام یکصداری از پدر آن پیری خویش، با این پرسش مواجه شده که آیا بهتر است پدر را در خانه نگهداری کند یا به خانه سالمندان بسپارد. این چالشی است اخلاقی که تا به انتها ادامه می‌یابد و با انتقال آن مرد به مکانی یا بست‌های بیمارستانی پاسخ ناگوش را دریافت می‌کند. اینکه در جهان شناساک و سرمایه‌سازانه دوران معاصر، دیگر مثل ایام گذشته نمی‌توان با خانواده گسترده به به حیات خود ادامه داد و بهتر است کسانی چون آن مرد را به مراکز درمانی چون بیمارستان یا خانه سالمندان سپرد.

آروند دشت‌آرای در مقام کارگردان بعد از آن تجربه‌ای که این سال‌ها بر صحنه آورده، این بار به سراغ نمایشنامه‌ای رفته که چندان نمی‌تواند آسانه معطوفی جز به گرای‌هایی باشد. از این باب می‌توان به تکی اشاره کرد چون استفاده از بازگرا نمایش ساخته شده، حضور در سالن اصلی تئاتر شهر، طراحی صحنه نامتعارف و پرهزینه، نمایش پدر مسیر تازه‌ای است که می‌توان آن را نوعی گسترش نمایشنامه آروند دشت‌آرای به گذشته‌ها دانست. بازگویی چون رضا کیانیان در «پیر» تکی بر زندگی به عنوان «آن» و سخته چنگیز یان «پیر» می‌برد و دیگری که در این اجرا حضور دارد در «پیر» هستند نمایش نمایشی فلوریا زار را با «پیر» در «پیر» کارگردان همراه سازند. به لحاظ نقش فرمی می‌توان تکی بر زندگی را به نسبت دیگر بازگرا بیشتر در خدمت اجرا دانست. چرا که او در تلاش است بچیدگی و موقعیت متراک شخصیت «آن» را در خواندای که در آن روزگار می‌گذارد به نمایش گذارد. بی‌آنکه از خود چیزی بر آن شخصیت بیفزاید. اما برای رضا کیانیان که قرار است نقش پدر را بازی کند مسئله اندکی متفاوت است. گویی او در یک جنگ نابرابر با آنتونی هابکز قرار دارد که نقش پدر را به شکل حیرت‌انگیزی ایفا کرده است. کیانیان کار سخته دارد و تلاش کرده خود را بی‌خوش را در قالب هنرنامه‌ای با مازع هابکز حفظ کند. اما از یاد نبریم که چگونه فیلم پدر بر اساس نمایشی نزدیک ساخته شده و نمایش پدر نیز فاصله‌مندی و حضور در یک جشنواره‌ای دور، نامرأس در تمام روایت یک سیاست‌ویسی اجراء یا جشنواره‌ای در فاصله‌ای نامرأس مواجه خواهیم بود که نمی‌تواند قدرت تأثیرگذار نمایشی نزدیک از صورت کسی چون هابکز را برای مخاطبان سازد. هابکز از طریق نمایشی نزدیک، راحت‌تر می‌تواند توجه تماشاگران را به ملاحظه و احساسات یک پدر در حال جف کند و رضا کیانیان می‌بایست در یک نمای یا فاصله، از طریق تمامی بدن و دست‌هایش این انتقال عواطف را امکان‌پذیر کند. بنابراین قیاس مابین هابکز و کیانیان بدون این مقدمه، بی‌سنگ غیرمنصفانه خواهد بود. در رابطه با شخصیت پی بر بازی سید چنگیز یان می‌توان گفت که او به مانند گذشته عمل می‌کند. یادآور نمایش‌هایی چون ایوا و بی‌باستان امیر رضا کوهستانی، چنگیز یان شاید اینجا در اوج نباشد اما همچنان کارش را خوب بلد است و شخصیت پی بر را به شکل قابل‌قبولی بر صحنه اجرا می‌کند.

اما نشانه مهم‌تر بن چالش نمایش پدر، طراحی صحنه نامتعارفی باشد که خود آروند دشت‌آرای آن را تدارک دیده است. یک سازه عظیم و نو که با اجزایی که قابلیت جابه‌جایی دارند و قرار است نهیت متناظر آن مرد را بازتاب دهند البته این جابه‌جایی‌ها بر تعداد، در نهایت می‌تواند در خدمت فضاسازی نمایش قرار گیرد و نهیت باشد برای بازنمایش مکان‌های مختلف چون خانه آن مرد، خانه «آن» و محیطی چون بیمارستان یا خانه سالمندان این فضای سؤال و بی‌قرار، مانند جایگاه پدر در دوران معاصر است. مداوم در حال جابه‌جایی. گاه هر استاک گاه آتش‌خیز پدرهایی که هم‌طور که عاشق‌شان هستیم در نهایت مجبور می‌شویم آن را به خانه سالمندان بسپاریم.

فروش میلیاردی پدر

بیش از ۸ هزار نفر تا ۲۴ شهریور از نمایش «پدر» دیدن کردند. به گزارش همشهری، براساس آمار اعلام شده از سوی اداره کل هنرهای نمایشی نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت آرای که از ۸ شهریور ماه اجرای خود را در تالار اصلی با ظرفیت ۵۷۹ تماشاگر و قیمت بلیت ۱۰۵ تا ۱۵۰ هزار تومان آغاز کرده، تا ۲۴ شهریور با مجموع ۱۱۸ اجرا و میزبانی از ۸ هزار و ۹۰ تماشاگر به فروشی معادل یک میلیارد و ۸۶ میلیون و ۴۰۵ هزار تومان دست پیدا کرده است. همچنین نمایش «شفیره» به کارگردانی مهدی شاه پیری که از روز ۱۴ شهریور ماه در تالار چهارسو با ظرفیت ۱۳۲ نفر آغاز شده تا روز پنجشنبه ۲۴ شهریور ماه با قیمت بلیت ۸۰ هزار تومان، در مجموع ۱۱۰ اجرا و ۷۹۲ تماشاگر، ۵۲ میلیون و ۷۸۴ هزار تومان فروش داشته است.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۲۸ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۱:۴۴

«عبدالرضا نصاری» بازیگر نمایش «مرثیه ای بر قتل ژولیوس سزار و چند مرغ از سیمیرغ» در گفتگو با «هنرمند»

تئاتر فقط کمدی و فکاهه نیست!

جذب مخاطب آسیب بزنند؟

تئاتر فقط کمدی و فکاهه نیست، باید بگویم متأسفانه طوری تئاتر را جا انداخته اند که در هر تئاتری تماشاگر منتظر حرکت، دیالوگ، یا اتفاقی برای خندیدن است، آشناری وجود دارند که فقط برای سرگرمی و خنداندن هستند و به درآمد فکر می کنند، اما در نمایش مرثیه ای بر قتل سزار و چند مرغ از سیمیرغ توجه به کلام فاخر، زیبایی شناسی و مضمون اثر مهم است که برای تاثیرگذاری و ارتباط بیشتر با مخاطب از عناصر مختلف هنر استفاده شده و خدا را شکر موفق بوده ایم.

اولویت برای شخص خود شما کدام است؟ متن خوب، بازی بیان و بدن یا صرفاً پرتماشاگر شدن کار به هر دلیلی؟

قطعاً متنی که روح و روان و تفکر من را متقاعد کند که در اثر باشم و نقش را قبول کنم، و البته که شناخت کارگردان هم مهم است چرا که قرار است چند ماهی دست به خلق یک اثر کنیم و باید با هم همسو باشیم و به توانایی های هم اعتماد کنیم و وقتی کار خوب انجام شود خود به خود تماشاگر را برای دیدنش دعوت می کند.

آیا این کار لایه های سیاسی و اجتماعی درون خود دارد؟ هیچ اثر هنری در دنیا چه از گذشته، چه حال و چه آینده خالی از تفکر نیست و همه آثار خوب از جامعه و اتفاقات آن و عنصر اساسی خلقت یعنی توجه به انسان بهره می برند که خب این اثر نمایشی هم نگاه خاص خود را به دنیای پیرامون دارد.

و جدا از بحث بیان این یک تئاتر فیزیکی حساب می شود، آیا تمرینات زیادتری را پشت سر گذاشتید با توجه به اینکه حرکات یکدست تیمی هم در کار دیده می شود؟

این گروه سابقه این فرم کارها را دارد و در سال نود و هشت با نمایش «همه فرزندان مکبث» در بخش های مختلف برگزیده جشنواره فجر بود، در واقع اعضای گروه از همدیگر شناخت کامل دارند و با تفکر کارگردان آشنایی دارند، اگر بخواهم به زمان درست صرف شده برای تمرین های این نمایش اشاره کنم می گویم که نزدیک به دو ماه.

از معدود اجراهایی بود که در آن شخصیت صرفاً کمدی وجود نداشت، فکر نمی کردید این موضوع به کار یا حداقل

عیاسعلی اسکینی

نقش چه ویژگی هایی داشت که بازی در آن را پذیرفتید؟ فکر می کنم تمام شخصیت هایی که شکسپیر خلق کرده جالب و جذاب هستند و هر بازیگری دوست دارد که این شخصیت ها را بازی کند، مضاف به آن ادغام این قصه با داستان سفر سی مرغ عطار قصه و داستان را برای من جذاب تر کرد، خب تلفیق و همزمانی شخصیت عقاب و سزار با هم و نوع کارگردانی کار چالش خوبی برای بازیگر و بازیگری است.

استقبال از این تئاتر تا امروز چگونه بوده است؟

خدا را شکر استقبال از کار خوب بوده و نمایش با استقبال تماشاگر روبرو شده به شکلی که خود تماشاگرها مبلغ کار ما بودند و از نمایش های پر فروش روی صحنه است.

فضای این کار با نمونه های مشابه آن تا حدود خیلی زیادی فرق دارد، اجرا خیلی به سمت دیالوگ های درشت نمی رود و قسمت مهمی از آن را موسیقی تشکیل می دهد، غیر از اینها چه عواملی باعث می شود تماشاگر از کار خسته نشود؟ شیوه و ساختار کار و همچنین ترکیب بندی هسا و طراحی های حرکتی متنوع و زیبا هستند، در خدمت متن و کار می باشد و به فهم کار بیشتر کمک می کند، این یکی از عناصر مهم چشم نواز کردن کار می باشد که این ترکیب ها به کمک نور و موسیقی و بازی بازیگران جذابیت بیشتری به خود گرفته است.

با حکم مدیرکل هنرهای نمایشی: دبیر شانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان منصوب شد

با حکم مدیرکل هنرهای نمایشی، رحمان هوشیاری به عنوان دبیر شانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان معرفی شد. کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی در طی حکمی رحمان هوشیاری نویسنده، کارگردان تئاتر و رییس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان مریوان را به عنوان دبیر شانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان منصوب کرد. متن این حکم بدین شرح است: «جناب آقای رحمان هوشیاری جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان به جهت رویکرد تخصصی در حوزه تئاتر بیرونی و نیز جایگاه مردمی و حوزه تاثیر اجتماعی یک رویداد بسیار حائز اهمیت در کشور و منطقه است. به موجب این حکم و به پیشنهاد مدیرکل محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کردستان به عنوان «دبیر شانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان» منصوب می‌شوید. بی شک حفظ و ارتقای جایگاه این رویداد ارزشمند هنری نیازمند مطالعه‌های ژرف، تلاش وافر و همتی سترگ برای هم‌افزایی توان و امکانات استان و کشور است. شایسته است در این راه از پیشنهادات، تجربیات و تخصص خانواده بزرگ تئاتر کشور و صاحب‌نظران ارجمند در شاخه‌های مختلف بهره‌برداری کامل به عمل آید. برای جنابعالی و همکاران محترم، هنرمندان پر تلاش تئاتر خیابانی و گونه‌های مختلف تئاتر بیرونی و نیز مردم شریف کردستان و مریوان از پروردگار مهربان پیروزی و سربلندی آرزو دارم.»

نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت آرای:

موهومات یک ذهن سرگشته

ارغوان دهقان

درامی تامل برانگیز و غم انگیز از شرایط رو به زوال عقلی پیرمردی است که هویت و شرایط خود، و حتی اطرافیانش را در میان اتفاقات گم کرده است. نمایش پدر به نویسندگی فلوریان زلر و برگرفته از فیلم «The Father» است که در سال ۲۰۲۰ توسط شخص زلز ساخته و اکران شده است. نمایشنامه ای حیرت انگیز که با ترفندی ظریف در جایجایی شخصیت ها و دکور صحنه، تجربه ذهنی فردی با مشکل آلزایمر را نشان میدهد. در ابتدای نمایش تماشاچی گمان میکند اطرافیانش قصد شیطنت و آزار پیرمرد را دارند. چون ما به عنوان مخاطب هر آنچه را که پیرمرد میبیند، نظاره گر هستیم و به صحت و سقم صحبت‌هایش ایمان داریم، و گویی بازی ای با پیرمرد شروع شده، چون در حین این جایجایی‌ها تعادل ذهنی ما نیز بهم میریزد، اما کم کم که نمایش پیش میرود، درمیابیم که آنچه میبینیم موهومات ذهن نقش «پدر» است، و عمق دردناک واقعه را درک میکنیم. فضای حاکم بر نمایش سرد و بی روح پیش میرود تا تلخی اتفاقی که در جریان است را در دهان مخاطب بیشتر کند، دکور مینیمال، با اکسسوار کم و رنگ سفید نیز در تشدید این فضا کمک بیشتری کرده است. تخیلات و فضای موهوم در ذهن نقش «پدر» توسط ویدئوآرتی روی صفحه دکور در حال نمایش است و سختی وضعیت پیرمرد را به ذهن مخاطب تزریق میکنند، و همدردی اش را برمی انگیزد. در واقع «پدر» تنها یک نمایش نیست، یک برانگیختگی ذهنی و روحی است که شما را به فکر وامیدارد و باعث درک هبوط فکری افراد آلزایمری میشود، که هر چه پیش میروند دنیا برایشان کوچکتر و غریبه تر میشود، و در نهایت دنیا را از دریچه کودکان میبینند. کارگردان با انتخاب رضا کیانیان برای نقش پدر، بهترین گزینه برای هم وزن بودن با آنتونی هاپکینز را برگزیده است. و رضا کیانیان در نقش پدر درخشان ظاهر میشود، گرچه اجرای تناثر و سینمایی تفاوت های خاص خود را دارد، اما یکی از تفاوت های نقش پدر، با بازی کیانیان، طنازی های ریز در فرم اجرا بود، که در خلال ناراحتیهای حاکم بر شرایط پدر، و در موقعیتی دراماتیک و حتی ناراحت کننده، با غافلگیری مخاطب را میخنداند. نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت آرای و با بازی رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ون هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی و نجوا صاحب الزمانی، هر شب ساعت ۸ شب، در سالن اصلی تناثر شهر به روی صحنه است.

یزد میزبان جشنواره ملی تئاتر ایثار

بیان کرد: به همین مناسبت در یزد و تمامی مناطق و شهرستان‌های استان ویژه برنامه‌های مختلفی در حوزه فرهنگی، هنری و ورزشی پیش‌بینی که به مرور برگزار می‌شود.

او گفت: از مهمترین برنامه‌های بنیاد شهید در بزرگداشت هفته دفاع مقدس شامل غبارروبی و عطرافشانی قبور مطهر شهیدان، سرکشی به خانواده ایثارگران و نواختن زنگ ایثار و مقاومت در مدارس است.

حجت الاسلام زارع تجلیل از پیشکسوتان دوران هشت سال دفاع مقدس، جانبازان، آزادگان و فرزندان شاهد و همچنین برگزاری یادواره شهدا در سطح استان را از دیگر برنامه‌های این ایام اعلام کرد.

بنیاد شهید یزد فعال است و تمامی گروه‌های نمایشی می‌توانند آثار خود را ارسال کنند که طبق مقررات نسبت به بررسی آن‌ها اقدام و پیگیری لازم صورت می‌گیرد.

او گفت: توجه به برنامه‌های فرهنگی هنری برای ترویج فرهنگ ایثار و شهادت و زنده نگه داشتن یاد و خاطره شهیدان جزو برنامه‌های مهم و محوری این نهاد است که سالانه با همکاری سایر نهادها انجام می‌شود.

مدیرکل بنیاد شهید و امور ایثارگران یزد گفت: تهیه کتاب در حوزه ایثار و شهادت و برگزاری جلسات و نشست‌های مختلف در حوزه ایثار جزو برنامه‌های دیگری است که تاکنون در استان اقدام مناسب صورت گرفته است.

حجت الاسلام زارع با گرامیداشت هفته دفاع مقدس

یزد- دره شیری، خبرنگار یادگار امروز: مدیرکل بنیاد شهید و امور ایثارگران یزد گفت: برای نخستین بار برگزاری جشنواره ملی تئاتر خیابانی و صحنه‌ای ایثار به این استان واگذار شد.

حجت الاسلام عباس زارع گفت: در این جشنواره گروه‌های مختلف تئاتر و هنرهای نمایشی از سراسر کشور در حوزه ایثار و شهادت به اجرای برنامه می‌پردازند.

او به اهمیت بهره‌گیری از هنر و نمایش برای انتقال ارزش‌های انقلابی، ایثار و مقاومت به مردم و جوانان اشاره کرد و گفت: طبق برنامه‌ریزی این جشنواره در هفته پایانی آذرماه امسال برگزار می‌شود.

حجت الاسلام زارع گفت: دبیرخانه برگزاری جشنواره در

یک کارشناس تئاتر مطرح کرد یک بخش مهم از فرهنگ که در دولت سیزدهم شکوفا شد

یک کارشناس هنرهای نمایشی معتقد است که تفاوت نگاه مدیران فرهنگی دولت جدید باعث احیا و شکوفایی نمایش های آئینی سنتی و هنرهای عاشورایی شد.

محمد محمدی کارشناس تئاتر در گفت و گو با خبرنگار کیهان گفت: امسال شاهد یک اتفاق ویژه در فرهنگ و هنر کشور هستیم و آن هم رونق و فراگیری هنرهای آئینی و عاشورایی است. چنین اتفاقی در دولت قبل سابقه نداشت و این تفاوت های عملکرد دولت سیزدهم نسبت به دولت گذشته در عرصه فرهنگ و هنر است.

وی افزود: درحالی که همه نگران فراموش شدن نمایش های آئینی سنتی و هنرهای عاشورایی بودیم اما طی هفته های اخیر برنامه های متعددی در این زمینه به عمل رسید که رونق و شکوفایی این عرصه را در پی داشت؛ از جمله اجرای تعزیه توسط روایت فتح، اجرای هفت ساعته شبیه خوانی و تعزیه و نقالی در پیاده روی جاماندگان اربعین توسط مرکز هنرهای نمایشی وزارت ارشاد، برگزاری همایش راهیان اربعین در پایانه های مرزی و موکب های راهپیمایی نجف تا کربلا و...

این فعال فرهنگی ادامه داد: نمایش های آئینی سنتی سال ها به دلیل عدم توجه مدیران این عرصه و بی دغدغه بودن آنها نسبت به این نوع نمایش ها به محاق رفته و در حال از بین رفتن بود و یا نهایتا به عنوان یک برنامه حاشیه ای و تزیینی در مناسبت ها خاصی اجرا می شد. مدیران دولت قبلی نگاهشان به هنرهای نمایشی محدود به تئاتر و آن هم اجرای متون غربی بود. در شرایطی که هنرهایی چون تعزیه دارای اصالت بیشتری هستند و با بی تفاوتی مدیران دولت قبل، این هنر اصیل و با ارزش به فراموشی سپرده شده بود. اما در این دوره شاهد پویایی نمایش های آئینی و فعال شدن هنرمندان این عرصه هستیم که تفاوت نگاه مدیران دولت فعلی را نشان می دهد.

محمدی در ادامه گفت: یکی از اتفاقات قابل توجه در این دوره، پیوند بیش از پیش هنرهای نمایشی با مردم است. اگر دقت کنیم هم در سخنان رهبر انقلاب و هم پیام ها و مطالب بزرگانی چون شهید رجایی و شهید آوینی درباره تئاتر بر مردمی بودن تئاتر تأکید شده است. یعنی می توان گفت مانیفست جمهوری اسلامی در زمینه هنرهای نمایشی، تئاتر مردمی است. اما در سال های اخیر شاهد باب شدن نمایش های اشرافی و اجراهایی با بلیت قیمت نجومی بودیم. اما این روزها تئاتر از سالن ها بیرون آمده و بین مردم رفته است؛ اینکه هنرمندانی به راهپیمایی جاماندگان اربعین رفتند و هفت ساعت بین مردم نمایش اجرا کردند یک رکورد کم سابقه است؛ اگر این اتفاق خارج از کشور یا در سایر بخش های تئاتر رخ می داد، کارشناسان ساعت ها درباره آن به عنوان یک پدیده و اتفاق کم نظیر صحبت می کردند.

این کارشناس تئاتر در پایان بیان کرد: در این زمینه نهادهای مختلفی چون حوزه هنری، بنیاد روایت فتح و مرکز هنرهای نمایشی وزارت ارشاد دست به دست هم دادند و این بخش مظلوم و مغفول از هنر نمایش کشور را به پویایی رساندند که این همکاری را باید به فال نیک گرفت. بنده با اینکه از منتقدان عملکرد مدیریت مرکز هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هستم اما اهتمام مدیرکل هنرهای نمایشی دولت در زمینه حمایت از اجرای نمایش های آئینی و عاشورایی بین مردم قابل تقدیر است. اگر این حمایت نبود، شاهد این موفقیت نبودیم. امید است که به همت دولت و سایر نهادهای فرهنگی، این جریان استمرار داشته باشد و در سال های بعد شاهد شکوفایی بیشتر نمایش های عاشورایی باشیم.